

**STAR
WARSM**

THRAWN
A S C E N D E N C E

MENŠÍ ZLO

TIMOTHY ZAHN

Star Wars

Thrawn Ascendence:

Menší zlo

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars – Thrawn Ascendence: Menší zlo – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**STAR
WARS™**

THRAWN
ASCENDENCE
MENŠÍ ZLO

TIMOTHY ZAHN

EGMONT

OSOBY

STARŠÍ KAPITÁN THRAWN | Mitth'raw'nuruodo – Zkoušený

ADMIRÁLKA AR'ALANI

THALIAS | Mitth'ali'astov – Zkoušená

PATRIARCHA THURFIAN | Mitth'urf'ianico – pokrevní

STŘEDNÍ KAPITÁN SAMAKRO | Ufsa'mak'ro – meritní adoptát

STARŠÍ KAPITÁNKA ZIINDA | Irizi'in'daro – Zkoušená

NEJVYŠŠÍ GENERÁL BA'KIF

CHE'RI – chodkyně po obloze

MAGYS

SYNDIK THRASS | Mitth'ras'safis – bratranec

KAPITÁNKA ROSCU | Clarr'os'culry – pokrevní

PATRIARCHA LAMIOV | Stybla'mi'ovodo – pokrevní

QILORI Z UANDUALONU – průvodce-navigátor (ne-Chiss)

GENERALIRIUS NAKIRRE – **vládce** Kiljiského iluminátu

JIXTUS – Grysk

CHISSKÁ ASCENDENCE

Devět vládnoucích rodin

UFSA

IRIZI

DASKLO

CLARR

CHAF

PLIKH

BOADIL

MITTH

OBBIC

Chisská rodinná hierarchie

POKREVNÍ

BRATRANEC

ČESTNÝ DĚDIC

ZKOUŠENÝ

MERITNÍ ADOPTÁT

Politická hierarchie

PATRIARCHA – hlava rodiny

MLUVČÍ – hlava rodinné delegace v Syndikuru

PRVNÍ SYNDIK – hlavní syndik

SYNDIK – člen Syndikuru, hlavního vládního orgánu

PATRIEL – vyřizuje rodinné záležitosti na planetární úrovni

RADNÍ – vyřizuje rodinné záležitosti na místní úrovni

ARISTOKRA – člen jedné z Devíti vládnoucích rodin střední úrovně

Vojenské hodnosti

NEJVYŠŠÍ ADMIRÁL

NEJVYŠŠÍ GENERÁL

FLOTILOVÝ ADMIRÁL

STARŠÍ GENERÁL

ADMIRÁL

GENERÁL

STŘEDNÍ ADMIRÁL

STŘEDNÍ GENERÁL

KOMODOR

STARŠÍ KAPITÁN

STŘEDNÍ KAPITÁN

MLADŠÍ KAPITÁN

STARŠÍ KOMANDÉR

STŘEDNÍ KOMANDÉR

MLADŠÍ KOMANDÉR

KOMANDÉR-PORUČÍK

PORUČÍK

STARŠÍ VÁLEČNÍK

STŘEDNÍ VÁLEČNÍK

MLADŠÍ VÁLEČNÍK

Před dávnými časy, za jednou předalekou galaxií...

Po tisíce let to byl ostrov klidu uprostřed Chaosu. Je to centrum moci, vzor stability a maják integrity. Zevnitř na ni dohlíží Devět vládnoucích rodin; zvenčí ji střeží Expanzní obranná flotila. Její sousedé jsou ponecháni v míru, její nepřátelé ve zkáze. Je světlem, kulturou a slávou.

Je to Chisská ascendance.

PROLOG

„Připravit na výstup.“ Hlas staršího kapitána Mitth'raw'nuruoda se rozlehl můstkem *Springhawk*. „Všichni důstojníci a válečníci, buďte v pohotovosti. Nejsme tu, abychom vyvolali potíže, ale mám v úmyslu být na ně připraven.“

První důstojník, střední kapitán Ufsa'mak'ro, se pro sebe zamračil. Samozřejmě že starší kapitán Thrawn neplánoval vyvolávat potíže. To on nikdy. Přesto se zdálo, že k potížím vždycky došlo.

Pokud měl tento trend pokračovat, nemohl si pro to vybrat lepší místo.

Nedosti na tom, že Zysek byl cizí soustava. Co hůř, chisské záznamy o něm neobsahovaly nic než jeho polohu a to, že se jednalo o obchodní středisko několika malých národů na východ a jihovýchod od Chisské ascendance. Ještě hůř, Thrawn věřil, že v téhle soustavě byl najat kapitán Fsir se svými Watithy, aby přepadli jeho loď.

Ze všeho nejhůř, nikdo jiný nevěděl, že tu *Springhawk* byl.

Měli se vrátit rovnou do Ascendance. Měli opustit planetu Hoxim a potýčku, kterou si Samakro soukromě přejmenoval na bitvu tří rodin, a zamířit na Csillu kvůli opravám, hlášení a tomu, co nejspíš bude úchvatná snaha zamést celou věc pod koberec. Všechny ostatní chisské válečné lodě, které měly posádky složené výlučně ze členů rodin Xo-

dlak, Erighal a Pommrio, udělaly přesně tohle. Vydaly se na pomalou cestu jednotlivými skoky zpátky domů, zatímco jejich velitelé nepochybně zápolili s tím, jak to všechno zapsat do svých deníků.

Ale ne *Springhawk*. Hodiny, které Thrawn strávil studiem watithského frachtáku před jeho zničením, ho nějak přesvědčily, že Zyzek je místo, odkud pocházel Fsir. Odtud to byl už jen malý skok taktické logiky, aby se cestou domů v té soustavě zastavili a porozhlédli se tam.

Samakro té strategii rozuměl. Na jisté úrovni s ní dokonce souhlasil. *Springhawk* měl chodkyni po obloze Che'ri k urychlení cestování po křivolakých hyperprostorových trasách Chaosu, zatímco jakýkoli pozorovatel, který by číhal v okolí, aby podal hlášení o bitvě, by měl nějakého slabšího navigátora, nebo vůbec žádného. Skutečnost, že Thrawn se mohl dostat na Zyzek dříve než ty zprávy, mohla být pro sběr informací velkou výhodou.

Ale bylo to jen malé plus sedící na celé hromadě mínusů.

„Výstup: tři, dva, jedna.“

Hvězdné čáry se smrštily do hvězd a *Springhawk* byl na místě.

„Plný sken,“ nařídil Thrawn. „Zvláštní pozornost věnujte lodím na různých oběžných drahách. Chci co nejúplnější katalog lodních typů spolu s tím, kde se na orbitě nacházejí.“

„Ano, starší kapitáne,“ odpověděla střední komandérka Elod'al'vumic od senzorového stanoviště.

„Kharille, pomozte jí s katalogizací,“ dodal Thrawn.

„Ano, pane.“ Hlas staršího komandéra Plikh'ar'illmorfa přišel přes reproduktor ze sekundárního velitelství. „Dalvu, označte nám sektory, které chcete, abychom provedli odsud.“

„Ano, starší komandére,“ řekla. „Označuji.“

„Dávejte pozor na pohyb, ať už dovnitř v pokusu se nám skrýt, nebo ven v pokusu uniknout,“ upozornil Thrawn. „Jsme tu, abychom zjistili, jestli vzbudíme nějakou reakci.“ Kývl ke kormidlu. „Azmordi, začněte nás přibližovat. Chodkyně po obloze Che'ri, buďte připravena pro případ, že bychom museli urychleně odletět.“

„Ano, pane,“ řekl komandér-poručík Tumaz'mor'diamir od kormidla.

„Ano, starší kapitáne,“ přidala se Mitth'ali'astov, opatrovnice chodkyně po obloze Che'ri.

Samakro pomalu přejel můstek pohledem. Dalvu, Kharill, Azmordi. Důstojníci, se kterými sloužil dlouhý čas ještě v době, kdy *Springhawk* velel on, a pokračoval i za současného působení Thrawna coby kapitána. Znal je a jejich schopnosti a svěřil by jim svůj život.

Ovšem Thalias...

Soustředil se na opatrovnici, když se otočila zpět k průzoru s uklidňující rukou na Che'riině rameni. Thalias pro něj byla stále ještě příliš velkou záhadou obestřenou nejistotou a pochybnostmi, které ji ovijely.

Co hůř, ze Samakrova úhlu pohledu s sebou nesla pachutí rodinné politiky. Syndik Mitth'urf'ianico provedl pár pěkných kliček, aby ji dostal na palubu *Springhawk*, a Samakro stále ještě netušil, jakou hru Thurfian s Thalias hrál.

Ale zjistí to. Už zasel semínka a podstrčil jí historku a konspirační teorii, která Thrawna vykreslovala ve špatném světle. Historku, o které věděl, že ji nakonec předá Thurfianovi nebo snad i někomu jinému. Až to udělá – až zradí tu důvěru –, Samakro bude konečně mít důkaz, že byla špienkou, která měla zničit, nebo alespoň poškodit velitele *Springhawk*. Pak možná dokáže Thrawna přesvědčit, aby ji dostal z lodi.

Do té doby ji mohl jen sledovat a mít se co nejlépe na pozoru před každou neplechou, kterou mohla způsobit.

Jste tu, abychom vzbudili nějakou reakci. Samakro už byl bohužel svědkem toho, jakou reakci Thrawnovo nečekané zjevení obvykle podněcovalo. Zvlášť v potenciálně nepřátelském teritoriu a při pohybu mezi velkým množstvím pravděpodobně nepřátelských lodí.

Ale Thrawn byl velitel *Springhawk* a vydal rozkaz. Samakrovou práci bylo udělat vše, co bylo v jeho silách, aby ho splnil.

A jestli bylo součástí jeho povinností bránit loď na život a na smrt... nu, byl připraven udělat i to.

* * *

„Dobývání.“

Generalirius Nakirre vyhlížel z průzoru kiljiského válečného křižníku *Whetstone* na desítky obchodních lodí obíhajících planetu Zyzek.

„Dobývání.“

„Zajímavý koncept, není-liž pravda?“ nadhodila bytost známá jako Jixtus.

Nakirre po očku pohlédl na svého hosta. Bylo znepokojující jednat s bytostí úplně skrytou pod rouchem, kápí, rukavicemi a závojem.

Hlavně vzhledem k tomu, že taková kompletní anonymita poskytovala Jixtusovi nad Nakirrem a jeho vazaly podstatnou vyjednávací výhodu. Jakmile se Jixtus naučí číst emoční reakce odrážející se ve vzorech vlnek a napínání, které pohybovaly tmavě oranžovou kiljiskou kůží, získá vhled, který bude sahat mnohem hlouběji než Nakirreova slova.

Ale Nakirre souhlasil, že sem toho cizince doprovodí, a kiljiští vládcové jeho rozhodnutí potvrdili, takže byli tady.

A popravdě řečeno, Jixtus *měl* několik zajímavých nápadů ohledně toho, kam by se mohla ubírat budoucnost Kiljiského iluminátu.

„Lidé, kteří by jinak ignorovali moudrost a vedení Kiljiů, budou povzbuzeni k naslouchání,“ pokračoval Jixtus. „Lidé, kteří by vaši filozofii jinak pohrdali a vysmívali by se jí, mohou být umlčeni, nebo posláni někam, kde jejich řečnění nebude rušit nebo vadit.“

„Umožní nám to nastolit pořádek,“ souhlasil Nakirre a hlavou mu prolétaly obrazy dosud nepoznané stability. *Dobývání*.

„Přesně,“ souhlasil Jixtus. „Pořádek a osvětlení pro miliardy bytostí, které v současnosti bezmocně zápolí a tápou v temnotě. Jak sám dobře víte, povzbuzování a přesvědčování – dokonce i vášnivě přesvědčování – mohou kulturou pohnout jen do určité míry. Dobývání je jediný způsob, jak vstípit kiljiské chápání celému regionu.“

„A vy věříte, že tyto bytosti jsou připravené takový vhled přijmout?“ zeptal se Nakirre a mávl rukou k obchodním lodím klidně plujícím na svých oběžných drahách.

„Existuje vůbec chvíle, kdy osvětlení *není* přínosem?“ opáčil Jixtus. „Ať už si to uvědomují, nebo ne, ať už to přijímají, nebo ne, kiljiská cesta je nakonec dovede k prosperitě a spokojenosti. K čemu otálet?“

„Vskutku, k čemu,“ přisvědčil Nakirre a hleděl na loď. Tolik obchodníků, tolik národů a všechny byly proti síle Kiljiského iluminátu bezmocné. Který národ by měl zvolit jako první?

„Jak jsem slíbil, dovedeme vás k národům, které se dají dobýt nejrychleji a nejsnáze,“ pokračoval Jixtus. „Jsou tu obchodní zástupci všech čtyř,

kteří Gryskové považují za nejslibnější. Postupně si s nimi promluvíme a snad i získáme vzorky zboží, které nabízejí k prodeji. Vy potom –“

„Generaliriusi?“ zavolal od sensorového stanoviště Vazal Dva. „Dorazila nová loď. Konfigurace neznámá.“

Nakirre pohlédl na vizuální displej. Nová loď se skutečně nepodobala žádné jiné, která už byla na oběžné dráze. Nepochybně se jednalo o představitele nějakého nového národa, který dorazil, aby se přidal ke směňování a obchodování.

Nebo možná ne. Řešení lodě neodpovídalo kupecké. Její tvar, systematické skupiny výdutí podél jejích boků a ramen, typický lesk trupu z nyixové slitiny...

„Tohle nejsou obchodníci,“ řekl. „To je válečná loď. Že?“ dodal a ohlédl se k Jixtusovi.

A zjistil, že Grysk je tichý a nehybný. Obličej za závojem byl obrácen k vizuálnímu displeji a zahalená postava ztuhla, jako by se bytost skrytá pod rouchem proměnila v kámen.

Jixtus měl obvykle poznámku k čemukoli. Pro jednu neměl.

„Pokud máte obavy, nemusíte je mít,“ uklidňoval ho Nakirre. Nová loď měla zhruba dvoutřetinovou velikost *Whetstonu*, pravděpodobně nebyla víc než ekvivalent kiljiského hlídkového křížníku se srovnatelným poměrem výzbroje. Kdyby se rozhodla začít boj, vůbec nepochyboval, že Kiljiové vyhrají.

Mohl jen doufat, že nebudou tak hloupí. Zničení jejich lodi by znamenalo, že ti na palubě si nikdy nevyslechnou kiljiskou filozofii, a tudíž nikdy nedosáhnou pravého osvícení.

„Generaliriusi, válečná loď vysílá zprávu,“ hlásil Vazal Čtyři. Dotkl se spínače –

„– všem zdejšími obchodníkům a kupcům,“ ozval se z reproduktoru *Whetstonu* hladký, melodický hlas a slova v minniatském obchodním jazyce byla artikulována s úsečnou přesností. „Jsem starší kapitán Thrawn z válečné lodi *Springhawk* Chisské expanzní obranné flotily. Mám zprávu pro všechny Watithy, kteří mohou být přítomni. Je tu někdo z tohoto druhu, s kým si mohu promluvit?“

„Je tu někdo takový?“ otázal se Nakirre a podíval se zpět na Jixtuse.

Jixtus se pohnul a překonal onu paralýzu, která ho postihla. „Co jestli tu je?“ zeptal se podivným hlasem.

„Jsou tu nějací Watithové?“

Jixtus se zřejmě vzpamatoval. „Nevím. Když jsme přiletěli, nevšiml jsem si žádných jejich lodí, ale také jsem je nehledal. Navrhuju, abychom tu počkali a zjistili, jestli mu někdo odpoví.“

„Jestli se nikdo nepřihlásí, promluví s ním já,“ prohlásil Nakirre. „Zjistím, jaké zprávy přináší.“

„To bych neradil,“ varoval ho Jixtus. „Chissové jsou prohnané bytosti. Nejspíš se takhle ptá v naději, že vás vyláká ven.“

„Vyláká ven mě? Jak by vůbec mohl vědět, že jsem tady?“

„Nemyslel jsem přímo vás, generaliriusi,“ řekl Jixtus. „Ale buďte ubezpečen, že jde po informacích. Tohle tento konkrétní Chiss dělává.“

„Pokud si nikdo nepřeje zprávy,“ pokračoval Thrawn, „snad nám někdo poskytne polohu jejich světa, abychom mohli vrátit naše zajatce jejich lidu.“

Nakirre na Jixtuse překvapeně pohlédl. „On má zajatce?“

„Ne,“ odsekl Jixtus. „Nemá.“

„Říká, že má.“

„Lže,“ trval Jixtus na svém. „Jak jsem vám už řekl, jde po informacích. Tohle je trik.“

„Jak to víte?“ vyzvídal Nakirre.

Jixtus opět zmlkl. „Povězte mi, jak to víte, Jixtusi Gryscký,“ zopakoval Nakirre a tentokrát z toho udělal rozkaz. „Pokud Chissové podnikli nájezd, samozřejmě že budou mít zajatce. Jestli došlo k bitvě, i ti nejobávanější často nechávají přeživší. Povězte mi to, nebo se zeptám jeho.“

„Došlo k bitvě,“ přiznal Jixtus neochotně. „Ale nikdo nepřežil.“

„Jak si můžete být jistý?“

„Protože jsem to byl já, kdo Watithy na Chissy poslal. Do bitvy šlo dvacet tři Watithů. Dvacet tři Watithů zemřelo.“

„Ptám se znovu: jak to víte?“

„U bitvy byl pozorovatel,“ řekl Jixtus. Teď už zněl vyrovnaněji. „Byl skrytý očím bojujících. To on mi přinesl tu zprávu.“

„Chápu,“ řekl Nakirre a předstíral, že je spokojen.

Jenomže nebyl.

Protože pozorovatel, který mluvil o smrti Watithů, by také varoval, že *Springhawk* tu bitvu přežil. Přesto Jixtuse přilet chisské lodi zjevně

překvapil. Bylo to pouze objevení *Springhawk* zde u Zyzeku, a ne prostý fakt jeho přežití, co Jixtuse vylekalo?

A jak věděl, že tento Chiss pátrá po informacích? Copak ho Jixtus osobně znal?

Nakirre chvilku zvažoval, že se na to zeptá. Ale tím by nic nezískal. Jixtus ty informace tajil a nepochybně v tom bude pokračovat. To byl způsob těch, kdo nebyli osvíceni.

Na tom nezáleželo. Po ruce byl koneckonců jiný zdroj informací. „Vazale Jedna: rotaci s náklonem k chisské lodi,“ nařídil. Počkal, až byl *Whetstone* namířen přesně proti blížící se válečné lodi, a pak zapnul mikrofon. „Starší kapitáne Thrawn, tady je generalirius Nakirre na palubě válečné lodi *Whetstone* Kiljiského iluminátu,“ ohlásil se. „Povězte mi, jak jste přišel k watithským zajatcům.“

„Zdravím vás, generaliriusi Nakirre,“ zareagoval Thrawn. „Jste spolek nebo obchodní společník Watithů?“

„Bohužel ani jedno,“ odpověděl Nakirre. „Ale snad brzy.“

„Aha,“ řekl Thrawn. „Takže jste zde kvůli navázání nových obchodních styků?“

Nakirrova kůže se natáhla v křivém úsměvu. Jixtus měl pravdu: tento Chiss šel po informacích. „Ne tak docela,“ řekl. „My z Iluminátu cestujeme Chaosem a učíme ostatní kiljiskému řádu a osvícení.“

„Vznešený podnik,“ odtušil Thrawn. „Byli Watithové mezi vašimi studenty?“

„Opět, ještě ne,“ řekl Nakirre. „Do této části vesmíru jsme dorazili nově. Ale takové věci patří budoucnosti. Povězte mi, jak jste přišel k watithským zajatcům.“

„Tyto podrobnosti musejí prozatím zůstat důvěrné.“

„Nevadí,“ odvětil Nakirre. „Přijmu vaše zajatce a navrátím je domů.“

„Víte, kde je jejich domov?“

Nakirre zaváhal. Pokud řekne ano, Thrawn se nejspíš otázke na souřadnice a vezme tam zajatce sám. Pokud řekne ne, Thrawn je zřejmě odmítne vydat. „Už jsem tu navázal mnoho kontaktů se zdejšími obchodníky,“ zvolil třetí možnost. „Některý z nich tu informaci jistě může poskytnout.“

„Oceňuji vaši nabídku,“ řekl Thrawn. „Ale nemohu ji s čistým svědomím přijmout. Pokud tu nejsou žádní Watithové, aby zajatce převzali, budeme pátrat jinde.“

„Nerad bych, abyste podstupoval takovou námahu.“

„Ta volba je na mně, nikoli na vás.“

„Osvícení vyžaduje, abych sloužil ostatním.“

„Nejlépe tu posloužíte, když mi dovolíte pokračovat v cestě,“ odtušil Thrawn. „Nebo snad vaše osvícení vyžaduje, abyste mi vzal svobodu volby?“

„Pusťte ho,“ zamumlal Jixtus. „Prostě ho pusťte.“

Nakirre pocítil vlnku hněvu. Hněvu na Jixtuse; hněvu na Thrawna. Byly tu důležité podrobnosti, které mu ani jeden z nich nechtěl sdělit.

Potřeboval, aby mu Jixtus a Gryskové ukázali, které národy byly nejotevřenější dobytí a tudíž osvícení. Thrawna nepotřeboval. „Měl byste vědět, o čem mluvíte, než pronesete úsudek,“ řekl, zapnul svůj pult a zahájil náběh *Whetstonu* do bojového stavu. „Už brzy přinesu kiljiskou filozofii Chissům.“

„Obávám se, že se setkáte jen s malým zájmem,“ odtušil Thrawn. „Máme své starobylé cesty.“

„Kiljiská cesta se ukáže jako nadřazená.“

„Ne,“ odvětil Thrawn rozhodně. „Neukáže.“

„Opět naši moudrost odmítáte, aniž byste si ji vyslechl.“

„Dle mých zkušeností nadřazená moudrost obstojí sama o sobě,“ prohlásil Thrawn. „Nepotřebuje válečnou loď, aby si přijetí vynutila.“

„Vy jste také dorazil na toto místo s válečnou lodí.“

„Ale netvrdím, že jiným nabízím nadřazenou moudrost,“ řekl Thrawn. „Ani nemám v úmyslu nutit svou moudrost jiným.“

„Snaží se vás dohnat k tomu, abyste na něj zaútočil,“ varoval Jixtus tiše a jeho hlas zněl napjatě. „Nedovolte mu to.“

Nakirre pocítil napnutí opovržení. Proč by *neměl* tomu Chissovi dovolit být nástrojem vlastní zkázy? *Whetstone* byl mnohem mocnější než Thrawnův *Springhawk*. Zničit ho bude záležitost několika minut.

„Snaží se získat údaje o *Whetstonu*,“ pokračoval Jixtus, „a vašich schopnostech jako jeho velitele.“

A proč by mu *neměl* předvést sílu kiljiského křižníku? Všechny znalosti, které Thrawn získá, po jeho smrti zmizí v propadlišti dějin.

Přesto tu byli i jiní, kteří budou svědky bitvy. Možná by nebylo moudré ukazovat jim plnou sílu Kiljiů, než jejich světy navštíví Kilhorda, aby jim ukázala cestu osvícení.

Ale třeba jen *dojem*, že si nechá od Chissů diktovat, jak má jednat...

„Válečné lodě, tady je Obrana soustavy Zyzek,“ ozval se z reproduktoru můstku nový hlas. „Žádáme vás obě, abyste se stáhly.“

Nakirre pocítil vlnu chladného pobavení. Čtyři hlídková plavidla, která se zvedla z masy kupeckých lodí a rozdělila se do dvojic, aby se postavila *Whetstonu* a *Springhawku*, byla menší a dokonce ještě ubožejší než chisská válečná loď. Kdyby trvala na boji, stačila by jediná laserová salva, aby je poslala mimo jakoukoli možnost osvícení.

„Kiljiové je nemožou osvítit, když budou mrtví,“ připomněl mu Jixtus.

Měl samozřejmě pravdu. Navíc mu to snad dávalo legitimní výmluvu odmítnout boj s Chissy.

„Obrano soustavy Zyzek, podřizují se vaší žádosti,“ řekl. „Starší kapitáne Thrawne, nechte si své zajatce. Uvidíme se znovu, až dorazím k vašemu lidu, abych změnil starobylé cesty Chissů na plnější osvícení Kiljiů.“

„Budu se těšit na naše příští shledání,“ řekl Thrawn. „Sbohem.“

„Na shledanou,“ řekl Nakirre.

Vypnul vysílačku a znovu se otočil k Jixtusovi. „Mluvil jste o čtyřech národech, které by Kiljiové měli vyhledat jako první, aby jim poskytli osvícení,“ řekl. „Já si místo nich vybírám Chissy.“

„Ještě ne,“ řekl Jixtus. „Musíte začít s ostatními bytostmi.“

„Proč?“

Jixtus zavrtěl hlavou, až tím pohybem zavlhl kapuci i závojem. „Protože já tyto Chissy znám, generaliriusi. Jsou houževnatí a mocní. Viděl jsem, jak odolali útoku zvenčí i manipulaci zevnitř. Pouze kombinace obojího je dokáže úspěšně zničit.“

„Osvícení není slučitelné s odkládáním,“ varoval ho Nakirre. „A vy jste mluvil o dobývání, ne zničení. Kdyby byli všichni zničeni, koho bychom pak vedli k míru a pořádku?“

„Nějaký pozůstatek jistě přežije,“ slíbil Jixtus. „Obyčejné lidi, kteří přijmou kiljiskou vládu bez otázek nebo odporu, budete moci osvítit. Ale abyste toho dosáhl, musejí vůdci a velitelé padnout.“

„Souhlasím,“ přisvědčil Nakirre. „Pokračujme tedy k jejich světu a zahajme ten proces.“

„Musejí padnout podle rozvrhu, který připravili Gryskové,“ namítl Jixtus. „Pokud se od tohoto rozvrhu odchýlíme, bude všechno ztraceno.“

Ale, „pozvedl prst, „to neznamená, že budete muset čekat, než se s nimi setkáte. Vlastně jsem měl vždy v úmyslu, že mě vy a *Whetstone* dopravíte na mou první návštěvu jejich světů a vůdců.“

„Jak si přejete,“ svolil Nakirre a zíral na displej. *Springhawk* se už odvrátil od planety a mířil pryč z gravitační studny do hlubokého vesmíru. „Budu se řídit vaším vedením. Prozatím. Ale varuji vás: jestli budu mít pocit, že postupujete příliš pomalu, vezmu ten časový rozvrh do vlastních rukou.“

„Rozumím,“ řekl Jixtus. „Držte se mého vedení a Chissově budou vaši. V pravý čas.“

„V *krátký čas*,“ opravil ho Nakirre. „A až zničíte jejich vůdce, tohoto mi necháte, toho Thrawna.“ Kůže se mu natáhla do ponurého úsměvu. „Nemůžu se dočkat, až bude čelit pravému osvětlení.“

* * *

Springhawk byl zpět v hyperprostoru a napětí z toho krátkého střetnutí konečně začalo z *Thalias* opadat, když Samakro dokončil své pátrání v lodních archivech. „Není tu nic o druhu nebo státu národa jménem *Kiljiové*, starší kapitáne,“ hlásil. „Také tu není žádná zmínka o generaliriusu Nakirreovi.“

„Pochopitelně,“ řekl Thrawn. „Ale ten titul jsme už *slyšeli*.“

Thalias střelila pohledem přes rameno. Všimla si, že Samakro má ve tváři náznak výrazu někoho, kdo žvýká něco kyselého. „Ano, pane,“ potvrdil. „Zmínil ho bitevní *dreadnought*, který napadl *Vigilant* a *Grayshrike* u *Rozbřesku*.“

„Což naznačuje, že s generaliriusem Nakirrem mohou nějakým způsobem souviset,“ řekl Thrawn.

„Ano, pane,“ zopakoval Samakro a k náznaku kyselosti se přidal náznak váhání.

Nebylo divu. První důstojník se s Thrawnem přel – uctivě a klidně, samozřejmě, ale přesto přel – ohledně Thrawnova plánu zastavit se před návratem do *Ascendence* na *Zyzeku*. Samakro naznačoval, že to bude jak nebezpečné, tak zbytečné, zatímco Thrawn byl přesvědčen, že ta zajižďka bude stát za to. Opět se ukázalo, že Thrawn měl pravdu.

Ačkoli Thalías netušila, jestli něco z toho, co se dozvěděl, bude nakonec užitečné.

„Také víme, že generalirius v té chvíli nebyl sám,“ pokračoval Samakro. „Byly tam čtyři okamžiky, kdy za prvním hlasem slyšíme druhý – velmi slabý, ale rozhodně patřící jiné osobě. Pravděpodobně ani ne stejného druhu.“

„Souhlasím,“ řekl Thrawn. „Podařilo se analytikům z těchto přerušování něco vytáhnout?“

„Zatím ne. Hlas byl tichý a Nakirreovo vysílání nebylo tak čisté, jak bychom mohli doufat. Podařilo se nám identifikovat několik slov, ale úplná analýza bude muset počkat, než to předáme expertům na Naporaru.“

„Ať analytici pokračují v práci,“ nařídil Thrawn. „Nejen na slovech, ale ať také získají z hlasového profilu, co budou moct.“

„Ano, pane,“ řekl Samakro.

Thalías se opět ohlédla. Samakro se vzdálil a zadával rozkaz do svého questisu. Zato Thrawn zamyšleně hleděl přes můstek a zrak měl mírně rozostřený, což byl znak, který se Thalías naučila rozpoznávat jako hluboké zamyšlení.

Otočila se zase dopředu a shlédla dolů na Che'ri. Dívčiny oči byly podobně rozostřené, ačkoli v jejím případě to bylo kvůli naprostému ponoření do Třetího zraku, jak vedla *Springhawk* k domovu.

„Opatrovnice.“

Thalías sebou škubla, obrátila se a zjistila, že Thrawn stojí přímo za ní. „Neměl byste se k lidem takhle plížit, starší kapitáne,“ řekla mu vyčítavě.

„Omlouvám se,“ odvětil, třebaže to znělo spíš pobaveně než omluvně. „Musíte se naučit přemýšlet a uvažovat bez ztráty pozornosti ke svému okolí.“ Kývl k Che'ri. „Jak jí je?“

„Je v pořádku,“ odpověděla Thalías a podívala se na dívku. „Asi za čtyřicet minut bude potřebovat přestávku, ale minulou noc se dobře vyspala a zdá se, že je na tom dobře.“

„To jsem nemyslel,“ řekl Thrawn a ztišil hlas. „Mluvil jsem o ní a magys.“

Thalías cítila, jak se jí stáhlo hrdlo. Doufala, že byla jediná, kdo si toho všiml. „Mohla to být jen náhoda.“

„Věříte tomu?“

Thalias si povzdechla. Magys, vůdkyni skupiny uprchlíků, probudili z nucené hibernace, aby se podívala na vzorek šperků, které skupina nazývaná Agbuiové použila na Celwisu proti radnímu rodiny Xodlak. Jakmile magys brož identifikovala, Thrawn ji požádal, aby se vrátila do hibernace, dokud nebude moct být navrácena svému lidu, který na ni nyní čekal na Rapaccu, domovském světě Pacců.

Nebylo překvapivé, že s vědomím, že jejímu světu hrozilo vnější nebezpečí, magys odolávala myšlence vrátit se k spánku. Thrawnovo varování – že musí zůstat skrytá, jinak by ji mohl spatřit nějaký důstojník, který by přišel do kajuty chodkyně po obloze plnit nějaké povinnosti – na ni nemělo sebemenší vliv. Ve skutečnosti byla tak neústupná, že si Thalias chvíli myslela, že ji Thrawn a Samakro budou muset dostat do hibernační komory fyzickým násilím.

A potom se najednou vzdala a pokorně Thrawnův rozkaz přijala.

Ale než znovu ulehla do komory, její oči kmitly směrem k Che'riině ložnici.

Ještě na Rapaccu, při prvním setkání Thrawna s uprchlíky, magys nějak poznala, že Thalias bývala chodkyní po obloze a dovedla pomoci Třetího zraku navigovat lodě hyperprostorem. Mohla také vycítit Che'riinu přítomnost a její mnohem silnější spojení s čímkoli, k čemu jí Třetí zrak umožňoval přístup?

„Ne, tomu opravdu nevěřím,“ přiznala. „Ale pořád doufám, že to náhoda být mohla. Chci říct, mezi ní a Che'ri byly dvě přepážky a celá společenská místnost. Jak by to mohla přes to všechno vědět?“

„Magys tvrdila, že její lid se po smrti připojuje k Zásvětí,“ připomněl jí Thrawn. „Skutečnost, že ve vás poznala bývalou chodkyni po obloze, naznačuje, že něco z toho spojení je přítomno i během života.“

„Ale na Rapaccu se na mě alespoň *dívala*,“ namítla Thalias. „Kdyby Che'ri viděla, pochopila bych to. Ale ona ji vůbec neviděla.“

Thrawn přesunul pohled k průzoru a víru hyperprostoru venku. „Pokud je Zásvětí tatáž Síla, o které mi vyprávěl generál Skywalker, zdá se, že má mnoho aspektů a projevů. Je možné, že tohle je nová stránka, kterou magys zatím nepoznala.“

„Myslela jsem, že celý její lid je spojen se Zásvětím.“

„Když si všichni vašeho druhu budou broukat určitý tón, zvyknete si, že ho slyšíte,“ vysvětloval Thrawn. „Když potom potkáte druh, který si vůbec nebrouká, a také jedince, který si brouká jiným tónem, pak to bude nejen nové, ale i významné.“

„Ach,“ přikývla Thalias. „Ano. Chápu. Cokoli nového, buď přítomnost, *nebo* nepřítomnost, může být nápadné.“

„Ano,“ přisvědčil Thrawn. „Jak jste si nepochybně povšimla u generaliriuse Nakirrea.“

Thalias semkla rty. Měla za to, že byla jediná, kdo si *toho* všiml, a měla v plánu nechat si to pro sebe, dokud to nebude moct říct Thrawnovi soukromě. „Myslíte to, že se vůbec nezeptal, kolik watithských zajatců máme?“

„Výborně,“ pochválil ji. „Vaše analytické schopnosti se od vašeho příchodu na *Springhawk* znatelně zlepšily.“

„Děkuju,“ řekla a cítila, jak se jí tváře po tom komplimentu rozehrívají. „I když, pokud je to tak, pak jen díky vašim učitelským schopnostem.“

„S tím nesouhlasím,“ odpověděl Thrawn. „Já neučím, ale pouze vedu. Každý přistupuje k problémům různě. Dělán jen to, že pokládám otázky, které toho dotyčného postrčí na nejlepší cestu k řešení.“

„Rozumím,“ zamumlala Thalias. Ale jak se domnívala, pouze pokud byl ten dotyčný ochoten vynaložit námahu naučit se této cestě logiky a rozumu. Až příliš mnoho lidí, možná dokonce většina, spokojeně přenechávala myšlení a analýzu na nich.

„Takže co vyvozujeme z Nakirreova nedostatku zvědavosti?“ vybídl ji.

„Že už věděl, kolik lidí měl kapitán Fsira na svém frachtáku.“ Thalias se zamračila. „Nebo možná i to, že jsou všichni mrtví?“

„Spíš se přikláním k té druhé variantě,“ řekl Thrawn. „A to by zase naznačovalo, že druhá osoba hovořící v pozadí byla spojena s tím, kdo Fsira najal.“

„Ano, to dává smysl,“ souhlasila a přemýšlela o tom. „Obchodní centrum jako Zysek přitahuje spoustu různých národů a druhů. Pokud náš tajemný cizinec úspěšně najal Fsira, mohl by se tam vrátit k dalšímu najímání.“

„Souhlasím,“ přisvědčil Thrawn. „Což vede k další otázce.“

Thalias sebou šklubla. „Na co přesně Nakirrea najal?“

„Ano,“ řekl Thrawn. „Doufal jsem, že ty útoky na Ascendenci skončily. Obávám se, že ne.“

„Nevypadá to tak,“ řekla Thalias s pocitem prázdna v břiše. Protože i kdyby hrozby vůči Ascendenci přestaly, hrozby vůči samotnému Thrawnovi by nejspíš pokračovaly dál.

Letmo si vzpomněla na svůj krátký rozhovor s patriarchou Thoorkim v rodinném sídle Mitthů. Vybízela ji, aby pomohla Thrawnovi chránit před politickými tlaky, které i přes svou vojenskou genialitu nebyl schopen rozpoznávat a čelit jim.

Thalias měla rozhodně vůli to dělat. Zásadní otázkou však bylo, zda k tomu měla nízko postavená opatrovnice chodkyně po obloze potřebnou pravomoc.

„Ale pokud budou útoky pokračovat,“ řekla a byla zvědavá, jestli si Thrawn všimne, že mu dává dvojnásobnou odpověď, „budeme je zkrátka muset porazit znovu.“

* * *

Předvolání na Sposii bylo rychlé a náhlé a poskytlo nejvyššímu generálu Ba'kifovi sotva dost času, aby řádně uzavřel svou kancelář a dostal se přes Csaplar na přistávací plochu mimo město. Jedna z pěti průzkumných lodí, které byly pro starší důstojníky Rady obranné hierarchie vždy přichystané k odletu do patnácti minut a o kterou zažádal, byla připravena. O dvacet minut později už byl mimo gravitační studnu Csilly a vstoupil do fascinujícího víru hyperprostoru.

Ba'kifovi se tento způsob práce nelíbil. Mnozí z jeho kolegů by se ve skutečnosti nepřesouvali takhle rychle, pokud by tedy nešlo o totální válku.

Ale předvolání přišlo přímo z úřadu patriarchy rodiny Stybla, Stybla'mi'ovodoa a patriarcha tvrdil, že se to týká staršího kapitána Thrawn a že víc Ba'kif nepotřebuje vědět.

Lamiov čekal před masivními dveřmi Trezoru 4, až Ba'kif konečně skončí s přísnými bezpečnostními protokoly Všeobecné analytické skupiny. „Nejvyšší generále,“ zavolal patriarcha na pozdrav, když Ba'kif kráčel vstupní halou a dělal, co mohl, aby ignoroval tiché strážce stojící

na své netečné hlídce nejtajnější základny Ascendence. „Děkuji, že jste přišel.“

„Navštívit VAS je mi vždy potěšením, Vaše Váženosti,“ řekl Ba’kif, když k němu došel. „Jen připomínám, že bych ocenil upozornění trochu víc předem.“

„Věřte mi, měl jste jen asi o deset minut méně, než jsem dostal já,“ řekl Lamiov. „Starší kapitán Thrawn tohle uhrál ještě těsněji než obvykle.“

„Má to co dělat s tím, proč se vrátil tak pozdě z té záležitosti Xodlaků, Erighalů a Pommriů?“

„To má až *takové* zpoždění?“ opáčil Lamiov a zamračil se. „Měl jsem dojem, že ty rodinné lodě dorazily teprve včera.“

„To je pravda,“ připustil Ba’kif. „Ale *Springhawk* měl chodkyni po obloze a rodinné lodě nikoli. Thrawn by tu podle všeho měl být alespoň jeden nebo dva dny před nimi.“

„Zajímavé,“ zamumlal Lamiov. „Možná zůstal na Hoximu, aby se zblízka podíval na místo havárie toho frachtáku.“

Ba’kif si tiše odfrkl. „*Uvědomujete si, že ze sebe sypete podrobnosti, které by měla mít pouze Rada?*“

„Skutečně, nejvyšší generále,“ odušil Lamiov suše, „jestli jste ještě nepřišel na to, že Styblové mají své zvláštní informační zdroje, pak nemáte ve své současné funkci co dělat. Ale vážně, tohle se vám bude líbit. Půjdeme se podívat?“

„Až po vás,“ řekl Ba’kif, zařadil se vedle Lamiova a periferně si všiml, jak se nejbližší strážný zavrtil, když oba muži prošli zbytek cesty ke dveřím trezoru. Ba’kif slyšel, že v počátcích existence VAS se v Syndikuru uvažovalo o možnosti zbavit všechen její personál rodinných vazeb stejně, jako se to běžně dělalo se staršími vojenskými důstojníky, a ze stejného důvodu tak snad eliminovat rodinnou politiku.

Nakonec se dospělo k závěru, že něco takového by k zařízení přitáhlo příliš nechtěné pozornosti, a nápad byl zavržen. Ovšem jako kompromis neměly uniformy VAS žádné rodinné identifikace, ať už rodinné znaky Devítky a Čtyřicítky, nebo stylizovaná jména, která používaly ostatní, menší rodiny Ascendence. Tady ve VAS si byli teoreticky všichni rovni.

Přesto měl Ba’kif podezření, že většina, ne-li všichni strážní Trezoru 4 byli Styblové. To si Lamiov jistě ohlídal.

Vzhledem k tomu, že právě dorazil nový cizí artefakt, Ba'kif očekával, že velká přijímací hala v přední části trezoru bude plná lidí. Ovšem nebyl připraven na to, jak moc plná ve skutečnosti byla.

Část zabírala samotná velikost artefaktu: čtyři metry dlouhá mříž bílých kovových žebek, která vypadala jako část kostry nějaké obrovské mořské příšery. Okolo se nacházel tucet techniků, kteří prováděli různá měření nebo zapojovali další analytická zařízení. Mezi nimi byli i dva starší představitelé VAS. Jeden dohlížel na práci a druhý horečně pracoval na svém questisu.

Stranou postávali starší kapitán Thrawn a střední kapitán Samakro a veškerou aktivitu tiše sledovali.

Oba se ohlédli, když k nim Ba'kif s Lamiovem došli. „Patriarcho Lamiove; nejvyšší generále Ba'kife,“ pozdravil je Thrawn. „Jste poctěni vaší přítomností.“

„My jsme poctěni dalším zajímavým zařízením do naší sbírky,“ odtušil Lamiov. „Do toho, povězte nejvyššímu generálu Ba'kifovi, co jste přivezli.“

„Ano, Vaše Váženosti.“ Thrawn obrátil pozornost k Ba'kifovi. „Při pátrání po zbytcích vagaarijských pirátů jsme se setkali s cizím frachtákem, který byl údajně napaden třemi dělovými čluny. Následně jsme zjistili, že bitva pro nás byla sehrána a že ten scénář byl pouhým prvním krokem pasti.“

„Očividně o vás ti cizinci mnoho nevěděli,“ poznamenal Ba'kif.

„Ne, jejich znalosti o Chissech byly poměrně omezené,“ přisvědčil Thrawn a ten jemný kompliment mu zjevně zcela unikl. „Co mě však zaujalo, byla skutečnost, že když jsme vystoupili z hyperprostoru, předstíraný útok už probíhal. To naznačovalo, že cizinci dokázali nějak předpovědět, kdy a kam loď dorazí.“

Ba'kif pohlédl na kostrovitý artefakt a v břiše se mu usadilo podivné napětí. „A tohle jim to umožnilo provést?“

„Věříme, že ano,“ potvrdil Thrawn. „Mříž byla zabudována do prostoru mezi vnějším a vnitřním trupem frachtáku a těmito kabely byla napojena na krabice s vybavením.“

Ba'kif přikývl, když si kousek stranou opožděně povšiml pojízdných stolů s podivně tvarovanými bednami a na nich položenými úhledně svinutými dráty. „Byla celá mříž taková?“ zeptal se.

„Části, které jsme dokázali prozkoumat, ano,“ řekl Thrawn. „Čas, který jsme měli k analýze, byl naneštěstí bolestně omezený.“

„Máte tušení, s jakým předstihem zařízení varuje, než loď dorazí?“ zeptal se Ba'kif.

„Podle stavu, v jakém se nám jevil být ten falešný útok, odhaduji, že měli na přípravu alespoň devadesát sekund,“ odpověděl Thrawn. „Nejspíš víc.“

„Devadesát sekund,“ zamumlal Ba'kif a mysl mu vířila možnostmi. Umístit pár hlídkových lodí vybavených tímto varovným zařízením na oběžnou dráhu v bojové vzdálenosti každého chisského světa a překvapivé útoky by byly zcela nemožné.

Ještě lépe, pokud by mříž dokázala zachytit všechny lodě cestující hyperprostorem, i ty, které by se nechystaly vystoupit do normálního prostoru, Obranné síly by mohly monitorovat nejběžnější trasy Ascendence. A pokud by zařízení dokázalo prolétávající lodě nejen rozpoznávat, ale navíc i poskytovat odhad, kolik jich je...

„Pomalou, nejvyšší generále,“ varoval ho Lamiov.

Ba'kif zamrknáním zahnal tok myšlenek. „Cože?“

„Ten pohled znám,“ řekl Lamiov. „Musím vás upozornit, že když jedno takové zařízení máme, ještě to neznamená, že ho budeme umět zpětně analyzovat.“

„Já vím,“ řekl Ba'kif a jeho nadšení trochu ochladlo. Thrawnovy hlavní příspěvky do Trezoru 4 – vagaarijský generátor gravitační studny a republiková pokročilá technologie štítu – zatím odolávaly nejlepšímu snahám VAS odhalit jejich tajemství. Ba'kif nepochyboval, že ascendenci technici dřív nebo později uspějí, ale bylo jasné, že se jedná o běh na dlouhou trať.

Bohužel nebyl důvod věřit, že detektor předběžného varování se od toho vzorce odchýlí.

„Jenom bych rád věděl, proč každý předmět, který by Obranné síly dokázaly okamžitě využít, trvá rozlousknout celou věčnost,“ dodal Ba'kif.

„Zdá se, že takhle to ve vesmíru chodí, vidíte?“ souhlasil Lamiov. „Ta zhuštěná elektronická paměťová jednotka, kterou k nám přivezli před sto lety, byla aplikována do úložných tyček questisů do roka. Specializovaný vařící systém, který někdo našel před třiceti lety, byl na trhu po pěti měsících.“

„Ale něco, co by mohlo vylepšit elektrostatické bariéry válečných lodí o tisíc procent nebo víc...“ Ba'kif zavrtěl hlavou.

„Třeba budeme mít s tímhle větší štěstí,“ řekl Lamiov a kývl ke kostře. „Škoda že jste nemohl přivést zpátky celý frachták.“ V tiché otázce mírně pozvedl obočí.

„Ano,“ odvětil Thrawn prostě. Buď v patriarchově tónu a výrazu nepostřehl pobídku, nebo se už rozhodl neprozradit žádné podrobnosti o tom, co se s frachtákem stalo.

„Vymontovali jsme všechno, co vypadalo jako součást vybavení, plus tolik z mříže, kolik jsme mohli,“ dodal Samakro a také nevyřčený dotaz ignoroval. „Snad to bude stačit, abyste s tím mohli pracovat.“

„Uděláme, co budeme moct,“ ujistil ho Lamiov. „Je tu ještě něco, co by technici měli vědět?“

„Myslím, že ne,“ odpověděl Thrawn. „Střední kapitáne?“

„Nic zásadního mě nenapadá,“ potvrdil Samakro. „Nicméně podotýkám, že i když byl frachták součástí přepadu, a tudíž by se dal považovat svým způsobem za válečnou loď, jeho trup měl standardní civilní řešení. Žádný nyx a ani žádná vnitřní schránka z nyxové slitiny.“

„To by mohlo být důležité,“ podotkl Lamiov.

„Mohlo by,“ přisvědčil Samakro. „Já bych to spíše přičítal tomu, že designéři chtěli raději udržet iluzi frachtáku a se samotným detektorem to nemá co dělat.“

„Pravděpodobně,“ souhlasil Ba'kif a jeho myšlenky se vydaly novým směrem. Nyx měl přesto pár unikátních vlastností, což byl jeden z důvodů, proč se tak dobře osvědčil v trupech válečných lodí. Kdyby jedna nebo více těchto vlastností působila na detektor předběžného varování, mohlo by jim to poskytnout nějaká vodítka, jak to zařízení funguje.

„Každopádně zajistím, aby o tom technici věděli,“ uzavřel Lamiov. „A nyní, věřím, že vás Rada očekává na Csille.“

„Ano,“ přisvědčil Thrawn. „Ale než odletíme, nejvyšší generále, žádám o vaši přítomnost na palubě *Springhawku*. Je tu další situace, kterou potřebujeme probrat.“

„Může to počkat?“ zeptal se Ba'kif.

Thrawn a Samakro si vyměnili pohledy. „Ano, pane, myslím, že může,“ odpověděl Thrawn váhavě. „Zatím.“

„V tom případě to počká,“ řekl Ba’kif pevně. „Mám jenom pár hodin, abych s patriarchou Lamiovem probral nějaké naléhavé záležitosti, než se také budu muset vrátit. A jak patriarcha zmínil, *Springhawk* už má zpoždění s návratem na Csillu kvůli prohlídce a veškeré potřebné obnově vybavení a výzbroje.“

Zvedl obočí na Samakra. „A v této souvislosti mám vás, střední kapitáne, na seznamu důstojníků, se kterými chci mluvit o hoximském incidentu. Do této doby si připravte své hlášení a dokumenty, které budete chtít uvést do záznamu.“

„Rozumím, nejvyšší generále,“ řekl Samakro. „Ačkoli, pokud tedy smím –“ pohlédl na Thrawna – „doporučil bych vám, abyste návštěvu *Springhawku* neodkládal déle, než je nutné.“

„Vezmu vaše doporučení na vědomí,“ řekl Ba’kif a zamračil se. Samakro držel standardně neutrální výraz důstojníka mluvícího s nadřízeným.

Ale pod ním byla také neobvykle silná vrstva napětí. Ať už chtěl Thrawn s Ba’kifem mluvit o čemkoli, Samakro se na to netěšil.

I s touto přidanou zajímavou myšlenkou, která sama o sobě pokládala zajímavé otázky, to však muselo počkat. V tuto chvíli byl Ba’kifovou prioritou Hoxim a jeho důsledky.

„Takže se uvidíme na Csille,“ řekl a pokynul oběma důstojníkům ke dveřím trezoru. „Pusťte se do obnovy a já vám zavolám, až budu připraven si s vámi promluvit.“

KAPITOLA 1

Vigilantu zbývaly tři minuty do cíle a admirálka Ar'alani začala uvažovat, jestli bude její loď připravena, až dorazí, když se starší kapitánka Kiwu'troowmis konečně vrátila na můstek. „Omlouvám se za zpoždění, admirálko,“ řekla Wutroow a přistoupila k Ar'alaniň velitelskému křeslu. „Leptavka jedna se *opravdu* nechtěla nechat opravit. Ale přesvědčili jsme ji.“

Ar'alani pohlédla na zbraňový stavový panel. Odpalovač leptacích raket číslo jedna stále svítící červeně... se změnil na zelený. „Výborně,“ řekla k Wutroow. „Postarejte se o zaznamenání pochvaly pro opravářský tým. Nikdy není dobrý nápad vstupovat do potíží s jednou rukou v kapse.“

„Ano, madam,“ přisvědčila Wutroow. „Ale jestli dovolíte, pořád mi není tak úplně jasné, jaké potíže očekáváte.“

„Protože si sama nejsem úplně jistá,“ přiznala Ar'alani. „Prostě mě na té poslední nikardunské základně něco trápí.“

„Co přesně?“ zeptala se Wutroow. „Předstih, jaký útočníci potřebovali k tomu pomalému útoku z asteroidu? Nebo že ta základna byla moc velká na odposlechovou stanici nebo cokoli jiného na Yivově seznamu?“

„Obojí, a navíc něco jiného, co nedokážu určit,“ řekla Ar'alani. „Doufám, že to poznám, až to uvidím.“

„Doufejme také, že Rada se na nás nebude zlobit kvůli téhle malé zajížďce,“ varovala Wutroow. „Už tak jsme daleko za časovým limitem, který nám Ba'kif dal ke kontrole Rozbřesku. Dokonce i Thrawn už se vrátil ze svého pátrání po pirátech a vy víte, jak dlouho to trvá *jemu*, když je na lovu. A pořád nevíme, proč naše přátele s bitevním dreadnoughtem tohle místo tolik zajímá.“

„Muselo to mít něco společného s tou těžební operací, kterou zahlédl starší válečník Yopring,“ mínila Ar'alani. „Už jen míra aktivity tam dole nám říká, že se tam děje něco velkého. Přidejte si stíhačky, které ho zahnal pryč, a řekla bych, že to máme.“

„Pokud tu nejsou ve hře dvě různé skupiny,“ podotkla Wutroow. „Horníci a bitevní dreadnought by mohli proti sobě bojovat. Ale myslím, že to není pravděpodobné. Mně dělá starosti hlavně to, že i když se shodneme, že se všechno točí kolem těch dolů, nevíme, co tam dole je.“

„Doly obvykle znamenají nějakou kovovou rudu.“

„Správně, ale kopání neznamená vždycky těžbu. Také může jít o něco, co obyvatelé vědomě zahrabali a někdo jiný to chce vykopat.“

Ar'alani se zamračila. Tohle ji nenapadlo. „Myslíte něco jako zbraň nebo artefakt?“

„O tom jsem právě uvažovala,“ potvrdila Wutroow. „Ne že bychom se s podobnými věcmi ještě nesetkali. Například starší kapitán Thrawn si málem postavil druhou kariéru na jejich vyhrabávání.“

„Ačkoli ne doslova na *vyhrabávání*,“ poznamenala Ar'alani. „Obvykle někde leží k mání a čekají, až si je někdo odnese.“

„Tuhle si možná odneseme *my*,“ řekla Wutroow s křivým úsměvem. „Třeba byste mohla s Thrawnem uzavřít dohodu. On dostane věci, které jsou nad zemí, a vy zase věci, co se musí vykopat.“

„Určitě na to zavedu řeč, až ho příště uvidím,“ slíbila Ar'alani a pohlédla na chrono. Byli skoro na místě. „Připravit na výstup,“ zavolala a zvýšila hlas, aby ji slyšel celý můstek. „A buďte v pohotovosti.“ Gestem vybídla Wutroow. „Starší kapitánko?“

„Ano, madam.“ Wutroow se odmlčela a sledovala odpočet. „Výstup,“ zavolala. „Tři, dva, *jedna*.“

Hvězdné čáry se smrštily do hvězd; a stejně jako předtím se *Vigilant* ocitl mezi roztroušenými troskami zničené nikardunské základny.

„Bicliane?“ vyzvala ho Wutroow.

„Ano, madam,“ odpověděl starší komandér Obbic'li'a'nuf od senzoro-
vého stanoviště. „Bojová vzdálenost čistá. Střední vzdálenost čistá.
Dlouhá vzdálenost... admirálko, máme tu pohyb: tři lodě blížící se
k centrální struktuře základny.“

„Nějaké identifikace?“ zeptala se Ar'alani a zamračila se na taktický
displej. Dvě lodě byly relativně malé, zatímco třetí byla mnohem větší
s typickým tvarem frachtáku.

„Žádné majáky,“ ohlásil mladší kapitán Evroes'ky'mormi od zbraňo-
vé konzole. „Velká loď nevykazuje žádná palebná stanoviště. Pravděpo-
dobně frachták; možná mobilní opravárenský dok.“

„Řekl bych to druhé, admirálko,“ mnil Biclian. „Podél spodní rovi-
ny je několik míst, která vypadají jako přípojovací uzly. Ty dvě menší
lodě... jsou rozhodně válečné. Přinejmenším hlídková plavidla; možná
destruktory.“

Ar'alani se zamračila. Za normálních okolností by válečná loď typu
Noční drak, jako byl *Vigilant*, dokázala porazit dvojici hlídkových lodí
prakticky ve spánku.

Ovšem zdejší situace nebyla normální. *Vigilant* a *Graysrike* starší
kapitánky Lakindy zničily ten neznámý bitevní dreadnought nad Roz-
břeskem, a přestože jí Lakinda před návratem do *Ascendence* věnovala
všechny zbývající leptací rakety a kapalinu pro plazmové koule, Ar'alani
měla stále znatelně málo munice.

Až dosud měl *Vigilant* štěstí. Ar'alanino šetření na zdevastované pla-
netě dosáhlo vytyčeného konce, aniž by podnítilo nepřátelskou pozor-
nost nebo zásah. Ale to štěstí už mohlo brzy skončit. „Máte tušení, jestli
si nás všimli?“ otázala se.

„Nic tomu nenasvědčuje,“ hlásil Biclian. „Zdá se, že se soustředí na
činnost na té základně.“

„Admirálko, máme tu aktivitu,“ ozval se mladší komandér Sty-
blá'rsi'omli od komunikačního stanoviště. „Vysílání na úzkém lasero-
vém paprsku; zachycujeme jen jeho okraj.“

„Jejda,“ zamumlala Wutroow.

Ar'alani přikývla a zachvěla se. Aby Larsiom zachytil okraj lasero-
vého přenosu, musel být zamýšlený příjemce téměř přímo za nimi.
„Plné bariéry,“ nařídila. „Octrimo, devadesátistupňový obrat na
pravobok.“

„Ano, madam,“ potvrdil střední komandér Droc'tri'morhs od kor-midla. Elektrostatické bariéry naskočily a změť troskek před průzorem se odsunula stranou, jak se *Vigilant* obracel –

„Útočí!“ štěkl Oeskym a jeho varování podtrhl záblesk světla, když spektrální lasery *Vigilantu* vypálily na dvojici raket řítící se k nim. „Hlídkový křižník – označení Bubák Jedna – se rychle blíží zezadu.“

„Obranná palba: pouze lasery,“ přikázala Ar'alani s pohledem na taktický displej. *Vigilant* mohl lasery používat donekonečna, ale měl pouze šest leptacích raket a kapalinu na dvacet plazmových koulí. To ani zdaleka nestačilo k řádnému boji s hlídkovým křižníkem a párem hlídkových plavidel.

Což jenom znamenalo, že bude muset být kreativní.

„Oeskyme, nechte oslabit trysky leptavek jedna a dva,“ řekla zbraňovému důstojníkovi. „Co nejrychleji. Dejte mi vědět, až budou připraveny.“

„Ano, madam,“ řekl Oeskym. Zamračil se na svůj panel, ale věděl moc dobře, že by se své velitelky neměl vyptávat uprostřed boje. „Technici už na tom pracují.“

„Připomeňte jim, že čistota nehraje roli,“ sdělila mu. „Octrimo, pár lehkých úhybných manévru – chraňte nás před jejich raketami, ale ať se nedostaneme z téhle oblasti. Bicliane?“

„Hlídková plavidla přešla do pohotovosti, admirálko,“ hlásil senzorový důstojník. „Označení Bubák Dva a Tři. Pořád se drží u základny, ale obracejí zbraně proti nám.“

„Upozorněte mě, když se dají do pohybu.“ Bubák Jedna na taktickém displeji k nim zrychloval a vypálil další dvě rakety. Z této vzdálenosti měly lasery *Vigilantu* dost času je sestřelit, ale jestli se útočníci přiblíží víc, to okno se uzavře a Ar'alani bude nucena na ochranu své lodi použít omezenou zásobu leptavek nebo plazmových koulí. „Oeskyme?“

„Téměř hotovo,“ odpověděl. „Hlášení techniků... ano. Trysky oslabeny, admirálko.“

Konečně. „Vypusťte je z hlavní,“ nařídila mu a znovu pohlédla na taktický displej. „Octrimo, jakmile opustí loď, zamiřte s námi k základně a Bubákům Dva a Tři. Opět drobné úhybné manévry, ale neodklánejte se příliš z přímého vektoru.“

„A připravte zadní lasery,“ dodala Wutroow, když se *Vigilant* stočil stranou od blížícího se hlídkového křižníku a začal zrychlovat k vraku základny.

„Rozumím,“ řekl Oeskym. „Načasování, admirálko?“

„Podle vašeho nejlepšího úsudku,“ odpověděla mu Ar'alani. „Octrimo, hlídejte Bubáka Jedna. Postarejte se, abychom ho vedli správným směrem.“

„Ano, madam.“

„Bubáci Dva a Tři jsou v pohybu,“ varoval Biclian. „Opouštějí opravárenský dok a míří k nám.“

„Nejspíš se nás snaží sevřít do kleští,“ řekla Wutroow.

„Nejspíš,“ souhlasila Ar'alani. „Oeskyme?“

„Třicet sekund do optimální pozice,“ hlásil zbraňový důstojník. „Octrimo, stočte nás asi pět stupňů na pravobok.“

„Pět stupňů na pravobok, rozumím,“ řekl Octrimo a venkovní pohled se znovu posunul.

„Bubáci Dva a Tři zahajují palbu,“ oznámil Biclian. „Nevím proč – jsou daleko mimo dostřel.“

„Zřejmě se nás snaží rozptýlit nebo zpomalit,“ soudil Octrimo. „Začínáme se Bubákovi Jedna trochu vzdalovat.“

„Zpomalte na odpovídající rychlost,“ nařídila Ar'alani. „Nechceme ho ztratit –“

„Bubák Jedna negativní sklon,“ vyštěkl Oeskym. „Stáčí se mimo linii leptavek.“

„Museli si jich všimnout,“ vyplivla Wutroow. „Zachyťte ho tažným paprskem – dostaňte ho zase na vektor.“

„Zrušte to,“ řekla Ar'alani a přepnula taktický displej na opakovací na svém křesle.

Oeskym a Wutroow projedou čísla, ale jí už bylo jasné, že vzdálenost hlídkového křižníku byla příliš velká, aby měly tažné paprsky *Vigilantu* nějaký účinek.

Ale trochu dál a hned za křižníkem byl malý meteoroid...

„Místo něj zachyťte tohle,“ řekla, označila kus skály a poslala zbraňovému stanovišti zaměřovací data. „Plná síla – pokuste se ho přitáhnout do spodní přídové oblasti křižníku.“

„Rozumím,“ řekl Oeskym, zaměstnán svým panelem.

Ar'alani se otočila k taktickému displeji. Tažný paprsek uchopil meteoroid, vytrhl ho z jeho líného otáčení a poslal ho přímo k hlídkovému křižníku. Jestli si té nové hrozby všimne a zareaguje tak reflexivně, jak Ar'alani doufala –

„Bubák Jedna opět nabírá pozitivní sklon,“ hlásil Biclian. „Vyhýbá se meteoroidu; míří zpět k leptavkám.“

Ne přesně k nim, jak Ar'alani viděla. Ale dost blízko. „Vypalte na leptavky,“ velela.

Znovu se zablesklo, když zadní lasery vystřelily. Tentokrát nemířily na útočící loď, ale na leptavky. Rakety se rozpadly a v rostoucím oblaku kyseliny z nich vytryskl jejich náklad.

Hlídkový křižník si svou chybu uvědomil téměř okamžitě a opět se stočil, aby se útoku vyhnul. Ale jeho setrvačnost stála proti němu a kyselina se šířila příliš rychle. Než se mohla loď vyhnout okraji, oblak ji zasáhl do levého boku.

A jak se kyselina propalovala trupem, ničila senzorové uzly a zaměřovací systémy raket a vyžírala do kovu zčernalé díry, lasery *Vigilantu* opět zahájily palbu, zakously se do rozedraného povrchu a pronikly ještě hlouběji do trupu.

Po patnáctisekundové salvě lasery *Vigilantu* spálily dost trupu na to, aby dosáhly ke zbývajícím raketám křižníku, a válečná loď zmizela v prudké explozi.

„Plné zrychlení,“ nařídila Ar'alani. „a pokračujte ve skenování. Jestli tam venku něco je, chci o tom vědět, než to na nás začne střílet.“

Wutroow přistoupila blíž k velitelskému křeslu, zatímco *Vigilant* poskočil ke zničené základně a zbývajícím třem lodím. „Výborně, admirálko,“ řekla tiše. „Jenom chci poznamenat, co nejspíš řeknou úředníci na Csille: že jsme se měli odpoutat a utéct a ušetřit Ascendenci pár leptavek.“

„Cože, utéct před hlídkovým křižníkem a párem hlídkových plavidel?“ zasmála se Ar'alani. „To bychom měli na talíři už pořád.“

Wutroow pokrčila rameny. „To samozřejmě také.“

„Navíc bychom ztratili možnost zjistit, co tam dělají,“ pokračovala Ar'alani a kývla ke vzdálené stanici.

„Pokud... ne,“ řekla Wutroow. „Myslela jsem na skok uvnitř soustavy, ale při všech těch troskách poletujících kolem by to bylo nebezpečné. Tak co tam dělají?“

„To chci právě zjistit,“ odvětila Ar'alani a studovala taktický displej. Bubáci Dva a Tři se stále ještě blížili k *Vigilantu* a pořád marně pálili. Ale letěli téměř líně, jakoby se jim nechtělo začít dřív, než budou skutečně muset. Opravárenský dok se zatím stále vznášel vedle zničené stanice.

Dostávají své lidi ven? Nebo snad –? A najednou to Ar'alani došlo.

Nedostávají nic *ven*. Oni něco nakládali *dovnitř*.

„Koule – zaměřit stanici,“ štěkla. „Saturační salvu a pokračujte, dokud nebudeme na suchu.“

„Ano, madam,“ řekl Oeskym.

„Admirálko?“ otázala se Wutroow tiše, když odpalovače začaly plivat plazmové koule ke vzdálené stanici. „Stanice, ne hlídková plavidla?“

„Ano,“ řekla Ar'alani. „Všechna ta laserová palba je jejich způsob, jak zakrýt, co lidé z opravárenského doku dělají na stanici.“

„Což je?“

„Myslím, že ji plánují zničit,“ odpověděla Ar'alani ponuře. „Ne jen poškodit, jako to udělal předchozí útok, ale kompletně rozmetat.“

„Zajímavé,“ zamumlala Wutroow. „Musí v ní být něco, co *opravdu* nechtějí, abychom viděli. I když bych přísahala, že poslední jsme to místo prohlédli dost důkladně.“

„Možná přibylo něco nového,“ mínila Ar'alani. „Doufám, že dokážeme zasáhnout a vyřadit jakékoli sebedestrukční zařízení, které tam dali, než ho odpálí.“

„No, když nedokážeme, nedostatkem snahy to nebude,“ kývla Wutroow k proudu plazmových koulí, který se stále hnal ke stanici. „Jste si jistá, že si jich nechcete pár nechat pro případ, že by se rozhodli z toho udělat skutečný boj?“

„Nerozhodnou,“ prohlásila Ar'alani. „Jakmile se sabotáží skončí, všichni budou z té – a už letí,“ přerušila samu sebe, když obě hlídková plavidla vyrazila opačnými směry pryč od *Vigilantu*. Opravárenský dok za nimi se nyní otáčel a vzdaloval se od stanice.

„Rozkazy, admirálko?“ ozval se Oeskym od zbraňového stanoviště.

Ar'alani zkontrolovala displeje. *Vigilant* za posledních pár minut překonal značnou část vzdálenosti ke stanici, ale stále byli příliš daleko, aby měli jistou ránu. Ale neškodilo to zkusit. „Podívejte se, co můžete udělat s tím opravárenským dokem,“ řekla. „Pouze lasery – koulemi stále saturejte tu stanici.“

„Ano, madam,“ řekl Oeskym a k proudu plazmových koulí se přidal trojitý výšleh soustředěné laserové palby.

Ar'alani Oeskyma považovala za jednoho z nejlepších zbraňových důstojníků Expanzní obranné flotily a teď vydal ze sebe to nejlepší. Dokonce i na tuto vzdálenost se mu podařily tři čisté zásahy, zatímco se dok vzdaloval od stanice.

Ale na to, aby způsobili nějaké významné škody, byli pořád příliš daleko. O minutu později dok spolu s hlídkovými plavidly unikl do hyperprostoru.

„Omlouvám se, admirálko,“ zalitoval Oeskym, když palba přestala.

„To není vaše vina,“ ujistila ho, když utichly i odpalovače koulí. „Teď je prioritou dostat se na stanici a rozebrat nebo zničit tu bombu nebo bomby, které dali na palubu, než se stačí probudit. Wutroow, nechte přivřít a naložit dva raketoplány.“

„Ano, admirálko,“ řekla Wutroow a zadala rozkaz do questisu. „Něbojte se, dostaneme se tam včas.“

Ar'alani vyhlédla ven. A pokud nedostanou, připomněla si střízlivě, všichni v těch raketoplánech nejspíš zemřou.

Mohla jen doufat, že to tajemství, které se skrývalo v otřískaném trupu, stálo za riziko.

* * *

Ar'alani se obávala, že by útočníci mohli mít před útekem čas umístit na palubu vraku nikardunské základny několik bomb. Naštěstí se tam nacházela jen jedna velmi velká. Ještě větší štěstí bylo, že zůstala nečinná, ochromená masivní iontovou bouří, se kterou na ni *Vigilant* udeřil, dokud se chisským technikům nepodařilo dostat se na palubu a zneškodnit ji.

V době, kdy se průzkumné týmy propracovávaly stanicí, si Ar'alani konečně uvědomila, co jí to vrtalo hlavou.

„Tam,“ ukázala na jeden z obrazů, které týmy poslaly zpět na loď. „To místo zásahu. Jediná rána zblízka, dost silná na to, aby prorazila trup a snížila tlak v tom oddíle.“

„Ale *ne* tolik, aby byla oprava škod složitá a trvala dlouho,“ podotkla Wutroow zamýšleně. „Takže když jejich zákeřný útok asteroidovou

raketou vyrazil přední dveře a pár dalších raket otevřelo velitelské a řídicí oblasti, přiřítli se a prostě jenom dělali díry do stěn, dokud nebyli všichni uvnitř mrtví.“

„A pak pokračovali v tom samém vzorci uvnitř,“ řekla Ar'alani a ukázala na další sadu snímků. „Celou dobu měli v plánu pozabíjet Nikarduny, kteří řídili základnu, udělat dost nepořádku, aby každého, kdo poletí kolem, přesvědčili, že jsou pryč, a až všichni odletí, připlížit se zpátky a dát základnu zase dohromady.“

„Protože proč by se někdo vracel, aby se znovu podíval na místo, které je na první pohled k ničemu?“ souhlasila Wutroow. „Takže většina tamních trosk je jen na oko?“

„O tom pochybuji,“ soudila Ar'alani. „Nikardunové tu pravděpodobně měli slušný počet lodí, ať už na návštěvě, nebo na stráž. *Odtud* pocházejí všechny vraky.“

„Správně,“ řekla Wutroow. „A to z toho místa dělá... co? Nějakou čerpací stanicí, kterou chtěl Yiv zatajit?“

„Ne, myslím, že v tom bylo víc než to,“ řekla Ar'alani a přeběhl jí mráz po zádech. „Myslím, že tahle základna sloužila jako místo setkání a koordinační bod Yivových lidí a jejich spojenců.“

„Nevzpomínám si, že by se v bitvě u Primey ukázali nějací spojenci,“ odvětila Wutroow. „Myslíte, že jsme s Vaky Nikarduny vyhladili, než měl Yiv čas zapojit do hry nějaké nové síly?“

„Nebo nikdy neměl v úmyslu je zapojovat,“ mínila Ar'alani. „Všimněte si umístění základny: skrytá a stranou, ale relativně blízko Rozbřesku.“

„A mezi Rozbřeskem a Ascendencí,“ podotkla Wutroow.

„To také,“ souhlasila Ar'alani. „Ideální místo pro někoho, kdo by chtěl dohlížet buď na nás, nebo na magysin lid.“

„Nebo na obojí,“ dodala Wutroow. „To alespoň vysvětluje, proč jsme u Rozbřesku pořád viděli ten samý bitevní dreadnought. Tohle zřejmě mělo být i jejich opravárenské a údržbářské středisko, jen ho ještě nestačili zprovoznit.“

„Také mě to napadlo,“ přikývla Ar'alani. „Hádám, že nečekali, že najdeme Rozbřesk tak rychle.“

„A to se stalo jen díky tomu, že se Thrawn setkal s magys a jejím lidem a rozhodl se zahrát si na předtuchu,“ zamumlala Wutroow. „*Tohle* některé lidí dopálí.“

„Thrawnova schopnost dopalovat aristokry je sotva nová,“ podotkla Ar'alani. „Každopádně skutečnost, že trik s asteroidovým raketometem byl použit na obou místech, dává dodatečné potvrzení, že lidé, se kterými jsme se zapletli nad Rozbřeskem, jsou ti samí, kteří udeřili na tuto základnu.“

„Plus tu další nikardunskou základnu, kterou jsme prověřovali před touhle,“ připomněla jí Wutroow. „Nemůže být náhoda, že došlo k útoku na obě.“ Pro zdůraznění zvedla prst. „Napadlo mě ještě něco. Před minutou jste o nich mluvila jako o spojencích; ale když přišli a zničili dvě nikardunské základny...?“

„Máte pravdu,“ souhlasila Ar'alani a cítila, jak se jí křiví ret. „Nikardunové nebyli spojenci útočníků. Byli jejich nástrojem. A dobrý nástroj neničíte, pokud nemáte v ruce něco lepšího.“

„Nebo pokud si nemyslíte, že se ten nástroj rozbije,“ doplnila Wutroow. „Zajímalo by mě, jestli vědí, že Thrawn zajal Yiva živého.“

„Zajímavá otázka,“ připustila Ar'alani. „Třeba bychom mohli vyšetřovatelům Rady předložit pár nových témat k výslechu.“

„Za předpokladu, že se na Csillu vrátíme celí,“ varovala Wutroow. „I když tahle základna nebude provozuschopná, ty hlídkové lodě mohou mít v oblasti přátele.“

„Skvělý postřeh,“ ocenila Ar'alani a stiskla tlačítko komunikátoru na svém křesle. „Veliteli průzkumu?“

„Jsem tady, admirálko,“ ozval se Biclianův hlas. „Našli jsme další skládku vybavení. To dělá nejméně čtyři a ještě jsme neskončili.“

„Vlastně skončili,“ řekla. „Mám dojem, že tu už brzy začneme být na obtíž. Jak dlouho potrvá pořízení záznamu té poslední skládky?“

„Pokud nechcete žádné další fyzické důkazy než ty, které jsme už poslali na *Vigilant*, můžeme skončit za patnáct minut,“ odpověděl Biclian. „Jestli chcete vzorek, bude to trvat další hodinu.“

„Pořídte jenom záznamy,“ rozhodla Ar'alani. „Myslím, že máme dost beden, aby byli technici na Naporaru spokojení. Dejte vědět ostatním týmům, aby skončily a vrátily se do raketoplánů. Chci být zpátky v hyperprostoru za čtyřicet minut.“

„Ano, madam,“ řekl Biclian. „Budeme tam.“

Ar'alani vypnula vysílačku. „Slyšeli jste, všichni,“ dodala zvýšeným hlasem, aby zahrnula zbytek můstku. „Hyperprostor za čtyřicet minut.“

„Hyperprostor za čtyřicet minut,“ potvrdila Wutroow a zadala rozkaz do questisu. „Chcete, abych zavolala Ab’begh? Předpokládám, že budete chtít, aby se postarala o první etapu cesty domů.“

„Rozhodně,“ odpověděla Ar’alani. „Ale není třeba s tím spěchat. Můžete ji nechat v její kajutě ještě půl hodiny.“

„Dobře,“ řekla Wutroow suše. „Nechceme přece, aby se začala nudit.“

„Nuda mi starosti nedělá,“ opáčila Ar’alani chmurně a pohlédla přes můstek na taktický displej. „Jak jste řekla, ta hlídková plavidla mohou mít přátele.“

* * *

Před mnoha lety, když starší kapitánka Xodlak’inđaro poprvé vstoupila do Expanzní obranné flotily, proběhla propracovaná ceremonie na oslavu jejího přeosvojení z její původní rodiny k rodině Xodlak. Lakinda si z rituálu nepamatovala mnoho, až na to, že byl velký, okázalý a naprosto ohromil její jednoduchý plebejský vkus.

Měla podezření, že dnešní přeosvojení bude mnohem méně extravagantní. Ne proto, že by přeosvojení z jedné ze Čtyřiceti velkých rodin do jedné z Devíti vládnoucích rodin nebylo nic důležitého – protože zcela určitě bylo –, ale proto, že většinu všeobecné pozornosti si v těch dnech žádala horečná aktivita následující po fiasku v soustavě Hoxim.

Což jí vyhovovalo. Věděla, že většina lidí, kterým by takový společenský vzestup nabídli, by po něm sáhla oběma rukama a bez ohlednutí zpět by postoupila na novou pozici. Ale přestože Lakinda chápala pocitu, kterou jí nabízela rodina Irizi, neubránila se jistému pocitu viny, že opouští Xodlaky. Přece jen ji vytáhli z nicoty a ona vždycky věřila, že takové gesto by mělo být opláceno věrností.

Samozřejmě nikdy nečekala, že ji nějaká jiná rodina bude chtít dost na to, aby se jí pokusila přeosvojit, takže nikdy nevěnovala čas tomu vážně o tom přemýšlet. Ale teď se to stalo. Navíc nabídka Iriziů byla nesmírně velkorysá, protože ji povyšovala z meritní adoptátky Xodlaků na Zkoušenou Iriziů, a přátelé, se kterými to probírala, jí jednohlasně doporučovali, aby to přijala.

Takže byla tady v Csaplaru, hlavním městě Ascendence, a kráčela Sněmovním sálem k ústředí rodiny Irizi v Syndikuru. Byl to pro ni ten

nejlepší krok, říkala si pevně. Ať už cítila jakoukoli vinu, byl to trik její vlastní mysli, který musela ignorovat, dokud nakonec nevyumírá.

Nebo v to aspoň doufala.

Ceremonie, přesně jak čekala, byla krátká a mírně roztěkaná. Mluvčí Iriziemo'lacfo ji vzal do své pracovny, kde čekali svědkové, prohlásil ji za přeosvojenou od Xodlaků k Iriziům, probral s ní přísahu, ve které ona a rodina prohlásily svou vzájemnou loajalitu, a pak jí pogratuloval k jejímu novému postavení. Malé bodnutí viny, kterou pocítila při přísaze, bylo rychle odsunuto stranou přívalem dat, která jí mluvčí následně předal.

Půl hodiny po příchodu odtud odešla. Už ne jako starší kapitánka Xodlak'indaro, ale jako starší kapitánka Irizi'indaro.

Ziinda. Znovu a znovu si v duchu opakovala své nové zkrácené jméno, zatímco kráčela chodbou k přistávací zóně pro raketoplány. Znělo příjemně exoticky, ale rozhodně jí bude chvíli trvat, než si na ně zvykne. *Ziinda. Ziinda.*

„Starší kapitánka Ziinda?“ zavolal za ní nějaký hlas.

Navzdory vši přípravě jí trvalo dobrou sekundu a půl, než její mozek dostihl fakt, že tou oslovenou je ona. „Ano?“ odpověděla, zastavila se a otočila.

Ženu, která k ní kráčela, vůbec nepoznávala. Ale svrchní roucho s úzkými modročervenými pruhy, tmavě červenými rukávy a černým vyšíváním byla kombinace, kterou znala až příliš dobře. Spolu s typickým nárameníkem mluvčího –

„Starší kapitánka Ziinda?“ zopakovala žena.

„To jsem já,“ potvrdila Ziinda a srdce jí pokleslo, když její dřímající pocit viny vyplul zase na povrch.

„Jsem mluvčí Xodlak'brov'omtivi,“ řekla žena škrobeně, došla k Ziindě a zastavila se sotva metr od ní. „Doufala jsem, že vás zastihnu dřív, než se setkáte s mluvčím Ziemolem. Vidím, že jdu pozdě.“

„Ano,“ odvětila Ziinda. „Mohu vám pomoci?“

Lakbrovom na ni chvíli jen zírala. Ziinda se přinutila jí pohled opětovat a tiše si prikazovala, aby se nenechala zastrašit. Mluvčí Lakbrovom mohla být nejvýše postavený Xodlak v Syndikuru, ale Ziinda už byla Irizi a xodlacká hierarchie pro ni nic neznamena. „Doufala jsem, že pro vás budu mít pobídky, abyste zůstala u naší rodiny,“ řekla

Lakbrovom nakonec. „Patriarchy se prý dotklo, že jste nikomu o nabídce Iriziů neřekla, než jste ji přijala.“

„Omlouvám se, pokud jsem narušila protokol,“ řekla Ziinda s vědomím, že se ničeho takového nedopustila. Osoba, které bylo nabídnuto přeosvojení, si *mohla* se svou současnou rodinou promluvit, ale rozhodně to nebylo povinné. „Ale cítila jsem, že je čas posunout se dál.“

„Proč?“ zeptala se Lakbrovom přímo. „Nabídli vám Iriziové vyšší status? Mohli jsme ho vyrovnat. Nabídli vám peníze, půdu nebo postavení?“

„Nic z toho nebylo rozhodující faktor,“ odvětila Ziinda. Takže Lakbrovom chtěla být přímočará? Dobrá. To Ziinda uměla být také. „Věděla jsem, že můj čas u Xodlaků se chýlí ke konci, když mě můj první důstojník na rodinné fregatě *Midsummer* zbavil velení. A ta vzpoura mu prošla, protože byl pokrevní.“

„Rodinné postavení nemá hrát na lodích flotily roli,“ podotkla Lakbrovom.

„Vy jste mě neposlouchala,“ řekla Ziinda. „Tohle nebyla loď Expanzní obranné flotily. Byla to *rodinná* loď.“

Lakbrovomin pohled trochu sklouzl. Možná že hoximské hlášení prolétla moc rychle. „To není omluva,“ řekla. „Nikdo xodlacké krve by takhle neměl využívat své postavení. Já bych to rozhodně neudělala.“

„To ráda slyším,“ přikývla Ziinda. „Faktem zůstává, že tenhle to udělal. Pokud mě omluvíte, čekají mě na mé lodi.“

„Jménem rodiny se omlouvám,“ řekla Lakbrovom, když se Ziinda začala odvracet. „Dohlédnu na to, aby byl řádně pokárán.“

„Jak si přejete,“ otočila se k ní Ziinda zpět. „Ale *jen*, pokud si to přejete vy sama. Vnitřní fungování rodiny Xodlak mě už nezajímá.“

Tentokrát, když se Ziinda odvrátila, zůstala Lakbrovom zticha.

Možná že to poslední rýpnutí nebylo nutné, pomyslela si Ziinda, zatímco pokračovala dál chodbou. Možná bylo i trochu dětinské. Ale musela uznat, že to byl dobrý pocit.

Ale vážně, nebylo tohle vše, o co v rodinné politice a vztazích šlo? Dávat, nebo brát; vyhrát, nebo prohrát; rýpnout si, nebo do sebe nechat rýpnout. Takhle to vždycky bylo. Takhle to vždycky bude. Bez ohledu na rodinu a určitě bez ohledu na jednotlivé lidi.

Byl to způsob Chissů. A ten se nikdy nezmění.

VZPOMÍNKY I

Ze všech povinností vložených na bedra nízko postavených členů rodiny, jak často slýchal aristokra Mitth'ras'safis, byl úkol uvítat nové meritní adoptáty u formální večeře k jejich přeosvojení jeden z nejhorších. Nováčci byli buď vysoce kvalifikovaným přírůstkem Mitthů a v tom případě o sobě a své ceně měli přehnané mínění; nebo čerstvě nastoupili do ascendenční armády a pak byli rozpačití a jaksi extrémně vojenští. Téměř všichni pokrevní, bratřenci a čestní dědici se přijímací povinnosti raději vyhýbali a nechávali většímu tohoto břemene padnout na Zkoušené a další meritní adoptáty, z nichž nikdo neměl dost pák na to, aby se mu vyhnul.

Což z Thrasse činilo jednoznačnou výjimku... protože oproti prakticky každému z okruhu svých přátel si tuto službu upřímně užíval.

Samozřejmě že ji vykonával jen poslední tři roky a za tu dobu přivítal pouhých jedenáct meritních adoptátů. Možná že po několika dalších letech vzrušení z potkávání a hodnocení nových lidí vyprchá a on bude zrovna tak cynický a otrávený životem jako všichni ostatní.

Ale pochyboval o tom. Každý z těchto lidí byl schválen patriarchovým úřadem a slušné procento z nich dokonce patriarchou samotným a Thrass rád zjišťoval, jestli přijde na to, co je v očích rodiny dělalo tak zvláštními.

Například tenhle. V přijímacím sále stál mladý muž, čerstvě přejmenovaný na Mitth'raw'nurua, a prohlížel si krajinomalby z Avidiche na stěnách a sochy v rozích, které představovaly ně-

jaké dávné mitthské patriarchy, nebo jimi byly přímo vytvořeny. Thrassovým očím připadal trochu ztracený, což byla celkem běžná reakce někoho, kdo byl přeosvojen z nějaké bezvýznamné rodiny na nedůležitém světě do jedné z největších z Devíti vládnoucích rodin Ascendence. Thrawn na sobě měl uniformu kadeta Taharimské akademie. To znamenalo, že ho odvezli z jeho domoviny rovnou na Naporar a potom sem na Avidich kvůli přivítání a seznámení.

Thrass se zamračil. U nových válečníků to obvykle chodilo obráceně, nejprve na Avidich a až potom na Naporar. Někdo z rodiny zjevně chtěl, aby byl zapsán do Expanzní obranné flotily co nejrychleji, a to dokonce před jeho formálním uvítáním.

Snad nebude vypadat stejně zastrašen v žáru bitvy jako ve velkém přijímacím sále Vládnoucí rodiny. Společnou vlastností lidí v ascendenčním vojsku bylo jejich navenek projevované sebevědomí.

Mladší muž se otočil, když Thrass prošel klenutým průchodem. „Kadet Mitth'raw'nuru?“ zeptal se Thrass formálně.

„To jsem já,“ odpověděl Thrawn.

„Vítejte na Avidichi,“ řekl Thrass. „Jsem aristokra Mitth'ras'safis. Provedu vás různými protokoly, které vás plně a oficiálně přeosvojí do rodiny Mitth.“ Mávl rukou, aby obsáhl celou místnost. „A snažte se nenechat zastrašit všemi těmi úžasnými ozdobami a parádami. Přijímací sál je také místo, kam se vodí hodnostáři a vyslanci jiných rodin, a my jim rádi dáváme hned od začátku najevo, s kým mají tu čest.“

„Nebyl jsem zastrašený,“ odvětil Thrawn mírně. „Jen jsem si všiml toho neobvyklého faktu, že umělec, který namaloval tři z těch krajinomaleb, také vytvořil dvě tyto sochy. Není běžné, aby jeden umělec vynikal v obou uměleckých směrech.“

Thrass se rozhlédl. Byl v tomto sále už tucetkrát a dvakrát navštívil oficiální sbírku rodinného umění v rodinném sídle na Csille, ale pokud si vzpomínal, žádné dílo nemělo viditelný podpis nebo jinou identifikaci.

To byl vlastně smysl této výstavy. Byla to *mitthská* díla, která měla být vnímána ne jako pocházející od jednotlivců, ale od rodiny jako celku.

Tak jak Thrawn věděl, která díla vytvořil který umělec? „Která?“ zeptal se Thrass. „Ukažte mi je.“

„Tamty tři krajinomalby,“ ukázal Thrawn, „a tyto sochy,“ pokynul ke dvojici stojící v jednom rohu.

Thrass přistoupil blíž, aby se podíval pozorněji. Přesně jak si pamatoval, ani u jednoho díla nebylo nic, co by identifikovalo tvůrce. „Proč myslíte, že jsou od stejné osoby?“

Thrawnovo čelo se nakrčilo v zamračení. „Prostě *jsou*,“ odpověděl a znělo to trochu zmateně. „Ty linie, barva, kombinace materiálů. Je to...“ Rty se mu na okamžik semkly.

„Zjevné?“ napověděl Thrass.

Thrawn vypadal, jako že se chystá souhlasit, ale pak si to zřejmě rozmyslel. „Je těžké to vysvětlit,“ řekl místo toho.

„No tak to zjistíme,“ prohlásil Thrass a vytáhl questis. Zdejší díla nemusela mít popisky, ale v archivech byli určitě jednotliví umělci uvedeni. „Můžete mi o nich říct ještě něco dalšího?“ dodal, zatímco se dal do hledání. „Umělcova výška nebo jeho oblíbené jídlo, například?“

„Nic z toho,“ přiznal Thrawn. Pokud si povšiml Thrassova drobného vtipu, nedal to najevo. „Ale věřím, že mezi vytvořením těchto dvou došlo k nějaké osobní nebo rodinné tragédii.“ Ukázal na dvě krajinomalby, první zobrazující zpěněnou oceánskou přílivovou tůň a druhou horu se sněhovou čepicí čnící do nebe. „Ta tragédie může vlastně předcházet tvorbě všech jeho děl s výjimkou té přílivové tůně. Také mám dojem, že umělcem byla žena, ale je to jen dojem, ne solidní závěr.“

„Proč ten dojem?“ zeptal se Thrass a díval se do questisu. Tady byl ten seznam. Teď ho jen protřídit a vyznačit pět děl, která uvedl Thrawn.

„Je to něco v těch liniích a okrajích,“ odpověděl Thrawn. „Ale jak říkám, netvrdím, že je to nutné tak.“

„Rozumím,“ řekl Thrass a potlačil úsměv. Takovéto tvrzení mu *dávalo šanci padesát na padesát.*

Jeho skrytý úsměv se změnil ve skrytou grimasu. Předtím se zařekl, že nikdy nebude při setkání s novými členy rodiny cynický. To už ten slib porušoval? Objevil se seznam...

Zíral na questis. Ne. To nebylo možné.

„Nějaký problém?“ otázal se Thrawn.

Thrass k němu zvedl zrak. Ne – neexistoval způsob, jakým by se mohl ten kadet prostě jen podívat na ta umělecká díla a dojít k těmto závěrům. Musel se napřed dostat do archivů.

Až na to, že existovaly stovky tisíc uměleckých děl rodiny Mitth a ta často kolovala mezi různými rodinnými sídly a úřady. Šance uhodnout, že konkrétně tahle budou vystavena v tomto konkrétním recepčním sále a v této konkrétní době, byla prakticky nulová.

Opatrně se nadechl. „Máte pravdu,“ řekl a nutil svůj hlas ke klidu. Mitthský bratranec neměl právo reagovat byť jen mírným úžasem na čerstvě vybraného meritního adoptáta. „Všech pět vytvořila legendární dvanáctá patriarcha Mitthòmo'rossodo, někdy zvaná Tragická. Všichni čtyři její synové zemřeli v bitvě –“ vyvolal si její životopis a rychle porovnal data – „tři měsíce po té přílivové tůni.“

„Všichni čtyři,“ zamumlal Thrawn a opět pohlédl na krajino-malbu. „Skutečně strašlivá ztráta.“

„Podle archivů byla odhodlána nedopustit, aby to ovlivnilo její vládu,“ pokračoval Thrass. „Ale horská malba byla posledním dílem, které vytvořila. Nebo aspoň posledním, které se dochovalo.“

„Tomu rozumím,“ řekl Thrawn. „Umělkyně takového talentu a sebeuvědomění by mohla chápat, jak jizvy v paměti ovlivňují její inspiraci, a mohla by se rozhodnout zanechat umělecké tvorby, dokud opět nenabude svého dřívějšího klidu.“

Thrass se zachvěl. „Jenže se jí to už nikdy nepodařilo,“ zamumlal.

„Ne,“ souhlasil Thrawn tiše. „Některé rány jsou příliš hluboké na to, aby se zcela uzdravily.“

Thrass si prohlížel jeho tvář a povšiml si čerstvých vrásek napětí na lících a hrdle. „Mluvíte, jako byste to věděl z vlastní zkušenosti.“

Thrawn zlehka pokrčil rameny. „Ne víc než vytrpěli mnozí jiní v Ascendenci,“ odvětil a napjaté vrásky se vyhladily.

Ačkoli, jak si Thrass povšiml, si to od něj vyžádalo vědomé úsilí. Ať už se za těma očima skrývala jakákoli bolest, neměla v dohledné době odejít.

Ale taková bolest se neměla projevovat na veřejnosti. A určitě by do ní neměl šfourat někdo, koho dotyčný právě poznal. Pokud život Thrasse něčemu naučil, pak respektu k soukromí jiných. „To je mi líto,“ řekl a pokynul ke dveřím. „Možná to bude rozhovor na jindy. Ukážu vám váš pokoj. Večeře bude za tři hodiny a možná si budete chtít nacvičit svou část obřadu.“

Přeosvojovací večeře byla jako vždy velkolepou a – podle Thrassova soukromého názoru – trochu přehnaně pompézní ceremonií. Byla však tradiční a všichni přítomní hosté a hodnostáři vypadali přiměřeně ohromeně a spokojeně.

Thrawn byl možná jedinou výjimkou. Seděl na druhé straně dlouhého stolu o několik míst dál a Thrass neslyšel nic z toho, co říkal. Zdálo se, že se drží a odpovídá na otázky svých sousedů. Jeho společníci v rozhovoru se zdáli být s jeho odpověďmi spokojeni. Nikdo z nich alespoň neobracel oči v sloup ani se od mladíka znechuceně neodvracel.

Ale Thrawn také zřejmě nikdy sám rozhovor nezačínal. Většinou seděl, v tichosti jedl a sledoval a poslouchal vše, co se kolem něj dělo. Jednou ho Thrass přistihl, jak hledí na řadu tapiserií lemuujících velký banketní sál a jeho oči se pomalu přesouvají z jedné na druhou.

Uvítací ceremonie proběhla také dobře. Thrawn se držel i tam a odříkal svou část správně a s řádnou vážností. Ale Thrassovi stále připadal nesvůj.

To možná nebylo překvapivé. Ze třiceti přeosvojených toho dne byl Thrawn zdaleka nejmladší a ve své prosté uniformě kadeta vypadal vedle mladšího komandéra a středního kapitána, kteří byli rovněž vítáni v rodině, trochu nepatřičně.

Ceremonie trvala přes hodinu a půl a čas pro volný hovor už dlouho běžel, když se Thrassovi konečně podařilo mladšího muže zastihnout. „Přestože jste to už slyšel aspoň tucetkrát, vítejte mezi Mitthy,“ řekl na pozdrav. „Smím vám nabídnout přípitek na rodinnou příležitost?“

„Děkuji,“ řekl Thrawn. „Musím říct, že se to nepodobá ničemu, co jsem zatím zažil.“

„To mě nepřekvapuje,“ odvětil Thrass a nasměroval je k nejbližšímu stolu s pitím. „My Mitthové jsme svými ceremoniami proslulí. Jak dlouho zůstanete na Avidichi?“

„Jenom jednu noc,“ odpověděl Thrawn. „Dostal jsem zvláštní propustku, abych sem mohl přijít, a nemůžu si dovolit být pryč déle, než je nezbytné.“

„To mi připadá trochu malicherné,“ podotkl Thrass s nakrčeným nosem. Vzal dva drinky a jeden podal Thrawnovi. „Letět až sem a pak se jen otočit a spěchat zpátky. Co by vás prodloužení si volna o jeden den stálo? Dva minusy? Tři? Nejspíš bychom je mohli nechat zrušit.“

„Vážím si té nabídky,“ řekl Thrawn. „Ale jelikož si jich už odpracovávám padesát, nemyslím –“

„*Padesát?*“ Thrass vykulil oči. „Co jste, pro všechno na světě, provedl?“

„Cestou z Rentoru mě chytili někde, kde jsem neměl co dělat,“ odpověděl Thrawn trochu zkroušeně. „Ani si nejsem jistý, proč tu dnes jsem. Moje přeosvojovací ceremonie mohla určitě počkat dalších pár týdnů.“

„Alespoň tohle vám mohu vysvětlit,“ řekl Thrass a byl na sebe pyšný, že to při večeři zjistil. „Vidíte tu ženu ve fialovém svrchním rouchu se světle modrým lemem? To je irizijská patrielka Avidiche.“

Na tyhle ceremonie jsou vždycky zváni místní patrielové, i když mají často moc práce, než aby se zúčastnili. Ale Iriziové obvykle aspoň posílají svého zástupce.“

„Zajímavé,“ řekl Thrawn a upil ze sklenice. „Slyšel jsem, že Mitthové a Iriziové jsou rivalové.“

„To je jako říct, že Csilla je chladná,“ odušil Thrass suše. „Ne, jejich přítomnost není ani tak zdvořilost jako spíš snaha udržet si přehled o tom, co děláme. Každopádně, jedním z jejich velkých životních cílů je dostat do Obranných sil a nové Expanzní obranné flotily generála Ba’kifa tolik svých lidí, kolik mohou, a náš patriarcha se rozhodl, že raději bude mít k odhalení tři vojenské přeosvojenice místo dvou. Rychlý vzkaz plukovníku Wevarymu, jednodenní propustka a jste tady.“

„Chápu,“ řekl Thrawn, ačkoli zamračen v jeho tváři naznačovalo, že nechápe vůbec nic.

„Ale to je politika,“ pokračoval Thrass. „Je mi opravdu líto, že nemůžete zůstat déle. Patrielova sbírka výtvarného umění ani zdaleka nedosahuje standardu sídla na Csille, ale i tak je skvělá. Doufal jsem, že vás tu pořádně provedu a zjistím, jaké další podrobnosti dokážete z děl vytěžit.“

„Já – to by bylo opravdu příjemné,“ řekl Thrawn s podivným zaváháním v hlase.

„To nebyl požadavek,“ ujistil ho Thrass. „Jen pokud byste chtěl.“

„Chtěl,“ přisvědčil Thrawn. „Jenomže... vy jste pokrevní, že ano?“

„Bratranec,“ opravil ho Thrass. Vzpomínal si, že když tohle poprvé několikrát řekl, cítil se do jisté míry provinile. Teď už ho to vůbec netrápilo.

Ačkoli Thrawna zjevně ano. Nebylo ani divu, vzhledem ke kadetově nízkému postavení a tomu, jak vážně brali nováčci v rodině nevyřčená pravidla řádné etikety. „Ale rozdílnost našich postavení neznamená, že si nemůžeme promluvit nebo si spolu prohlížet umělecká díla,“ dodal.

„Rozumím,“ řekl Thrawn a Thrass opět vycítil, že ve skutečnosti nerozumí. „Jednoho dne mě tu snad provedete. Ale teď bych si už opravdu měl jít lehnout. Odlétám brzy ráno.“

„Jistě,“ přikývl Thrass. „Dobře se vyspěte, kadete Thrawne, a šťastnou cestu. Věřím, že se znovu setkáme.“

„Doufám, že ano, aristokro Thrassi.“ Thrawnův ret se stočil do rozpačitého úsměvu. „Alespoň další dva roky budete přesně vědět, kde mě najít.“

„Na Naporar se moc často nedostanu,“ řekl Thrass. „Ale když tam budu, určitě vás vyhledám.“

„Děkuji,“ přikývl Thrawn. „Dobrou noc.“

„Dobrou noc.“

Thrass se chvíli díval za Thrawnem, jak prochází přijímacím sálem a proplétá se mezi hovořícími skupinkami s elegancí, která ostře kontrastovala s jeho méně vybroušenými konverzačními a společenskými dovednostmi. Ten hoch byl rozhodně divnodočik.

Ale aspoň to byl *zajímavý* divnodočik. Takových divnodočiků bylo málo. Možná by stálo za to obětovat občas pár minut, vyhledat si kadetův taharimský záznam a zjistit, jak si vede.

Mezitím tu byli jiní, které by měl mitthský bratranec alespoň pozdravit. Počínaje, naneštěstí, tou nadutou irizijskou patrielkou nedaleko. Vzal si další pití na posílněnou a vydal se skrz dav.

Přitom se přistihl, že se dívá na tapiserie a malby zdobící místnost. A přemýšlí, co na nich Thrawn asi viděl.

KAPITOLA 2

Před týdnem, uvažoval Mitth'urf'ianico, ještě jako pouhý první syndik Thurfian, byl zvyklý vstávat ráno v šest hodin. Nyní mu coby patriarchovi Thurfianovi, nejmocnější osobě rodiny Mitth, začínal pracovní den o celé dvě hodiny dříve.

„Časem to bude lepší, Vaše Váženosti,“ ujistil ho starší pobočník Mitth'iv'iklo, když na Thurfianův questis poslal další kupu souborů. „Vzpomínám si, že když se stal hlavou rodiny patriarcha Thooraki, vstával každý den ve čtyři. Ale po několika letech mohl spát až do pěti třiceti.“

„Vážně?“ opáčil Thurfian a pohlédl na něj. Thivik byl v patriarchově úřadu dlouho, ale nevypadal až *tak* starý. „Nevěděl jsem, že jste byl v jeho administrativě tak brzy.“

„Ach, nebyl jsem přímo u patriarchy,“ vysvětloval Thivik. „Byl jsem pouhým pobočníkem jednoho z jeho úředníků. Ale všichni jsme spolu mluvili.“

„Jistě,“ odvětil Thurfian a napadlo ho, co asi ti úředníci, pobočníci a asistenti říkají na svého nového nadřízeného.

Hádal, že nic lichotivého. Patriarcha Thooraki byl silný a schopný vůdce, kterého měli jeho podřízení a většina starších rodinných představitelů rádi. Vrhla na rodinu i Ascendenci dlouhý a široký stín a bude trvat dlouho, než Thurfian nebo někdo jiný ten stín vyplní.

Možná to byl jeden z důvodů, proč se té pozice mluvčí a patrielové vzdali a raději na ni nominovali jeho. Mohl jen doufat, že to nebyl *jediný* jejich důvod.

„Také se dostavil člověk na vaši schůzku v devět hodin,“ pokračoval Thivik. „Čeká v hlavním předpokoji.“

„Děkuji,“ zamračil se na něj Thurfian. Slova byla dokonale správná, ale obsahovala slabý náznak nesouhlasu. „Nějaký problém?“

„Jistěže ne, Vaše Váženosti,“ ujistil ho Thivik. „Jste patriarcha. Můžete se setkávat, s kým si přejete.“

„Jenže proč se setkávám se syndikem Iriziů?“ nadhodil Thurfian.

Thivik zaváhal. „Můžete se setkávat, s kým si přejete,“ zopakoval, tentokrát se zřetelnou nechutí. „Pouze se mi zdá, že setkáním s jedním z našich protivníků dřív, než jste se vůbec sešel se všemi našimi vlastními patriely a radními, vysíláte podivnou zprávu.“

„Zajímavý postřeh,“ souhlasil Thurfian. „Nenapadlo vás, že bych mohl *chtít* vyslat podivnou zprávu? Že bych mohl dát najevo Iriziům a Ascendenci obecně, že vstupujeme do nové éry spolupráce rodin?“

„Vaše Váženosti, to je –“ Thivik se odmlčel a hrdlo se mu pohybovalo, jak očividně hledal slova. „Naše rivalita s Irizii se na obou stranách táhne daleko do minulosti.“

„Možná je načase se na tu rivalitu podívat znovu,“ odtušil Thurfian.

„Vaše Váženosti –“

„Čímž neříkám, že jim chci předat klíče od sídla,“ pokračoval Thurfian. „Chci dát jasně najevo, že pokud se máme s Irizii usmířit, bude to za *našich* podmínek, ne jejich.“

„Chápu,“ řekl Thivik a jeho dřívější vyrovnanost se začala vkrádat zpět. „Ano. Já... přirozeně, vy jste ten, kdo dělá taková rozhodnutí.“

„Ano, to jsem,“ řekl Thurfian mírně. „Uvedte prosím syndika Iriziů, ať se dostane dál.“

„Ano, Vaše Váženosti.“ Thivik se uklonil, odspěchal z pracovny a jeho postoj nějak vyjadřoval úlevu, podřízenost i stopu přetrvávajících obav.

Bylo toho hodně, co se muselo vejít do tak pevného balíku, povšiml si Thurfian, když za sebou starší pobočník zavřel dveře: povrchová podřízenost s podpovrchovým nesouhlasem. Krátce ho napadlo, jak dlouho Thivikovi trvalo, než tuto konkrétní kombinaci mistrně ovládl.

Probíral se druhým souborem z Thivikovy nové dávky, když se dveře opět otevřely a Thivik tiše uvedl do kanceláře syndika Zistalmua.

„Á – syndik Zistalmu,“ pozdravil ho Thurfian a pokynul mu ke křeslu pro hosty na rohu stolu. „Děkuji vám, že jste přišel. Posadte se prosím.“

„Děkuji, patriarcho Thurfiane,“ řekl Zistalmu s opatrným tónem a výrazem, když přistoupil ke křeslu a usadil se do něj. „Rád bych začal svou gratulací k vašemu novému postavení hlavy rodiny Mitth. Vaši patrielové při výběru nástupce patriarchy Thoorakiho prokázali velkou moudrost a předvídavost.“

„Děkuji,“ odvětil Thurfian, naklonil hlavu a podíval se přes Zistalmua na Thivika, který stále ještě stál u otevřených dveří. „To bude vše, starší pobočníku.“

„Ano, Vaše Váženosti,“ řekl Thivik. Znovu se uklonil, vycouval z místnosti a zavřel za sebou.

Thurfian se otočil zpět k Zistalmuovi. „Chcete říct, předpokládám,“ nadhodil s ironickým úsměvem, „spíš *jak, pro všechno v Ascendenci, patrielové náhodou na cestě k výběru skutečného patriarchy zakopli o vás?*“

„Neformuloval bych to *přesně* takovými výrazy,“ podotkl Zistalmu a něco z napětí opustilo jeho tvář. „Ovšem tu gratulaci jsem *myslel* vážně.“

„Děkuji,“ zopakoval Thurfian. Technicky by ho Zistalmu měl samozřejmě oslovovat *Vaše Váženosti*, když teď byl patriarchou. Ale vzhledem k jejich společné minulosti to byl Thurfian ochotný nechat plavat. „A vy jste teď...?“

Zistalmu mírně pokrčil rameny. „První syndik,“ odpověděl.

„Myslel jsem si to,“ přikývl Thurfian. „Praxe, kterou jsem viděl při posledním úplném zasedání Syndikuru... ale na tom teď nesejde. Blahopřeji i já vám.“

„Děkuji,“ řekl Zistalmu. „Předpokládám, že jste mě sem pozval, abyste mi sdělil, že váš plán srazit Thrawna skončil?“

„Naopak,“ zvažněl Thurfian. „Zavolał jsem vás, abych zjistil, jestli víte, co se to k čertu před dvěma týdny stalo mezi rodinami Xodlak, Pommrio a Erighal u té bezcenné planety.“

„Hoxim,“ dodal Zistalmu jméno. „Alespoň takhle ji radní Lakuviv nazýval při výslechu. Víme jen to, že tam měl být údajně bohatý nyixo-

vý důl a on vyslal xodlacké rodinné lodě, aby ho obsadily. To vše pro větší dobro Ascendence, samozřejmě. Prý tuhle obranu zopakoval alespoň čtyřikrát.“

„Samozřejmě.“

„Co se dělo, když přiletěli, je... řekněme zmatené.“

„Ale víme, že v tom byl nějak zapojený Thrawn.“

„Není snad vždycky?“ otázal se Zistalmu kysele. „Také víme, že důl byl zničen. Zjevně byl srovnán se zemí havarujícím frachtákem.“

„Příhodné,“ zamumlal Thurfian.

„Velmi,“ souhlasil Zistalmu. „Předpokládám, že Thrawn mluvit nechce?“

„S nikým, s kým jsme ve spojení,“ potvrdil Thurfian. „A to včetně úřadu nejvyššího generála Ba'kifa.“

„Pro nás detto,“ řekl Zistalmu. „Beru to tak, že jste žádné podrobnosti neslyšel?“

Thurfian zavrtěl hlavou. „Nebyl v tom zapojený žádný z našich spojenců a všichni ostatní drží jazyk za zuby.“

„Ano, jako by všichni měli co skrývat,“ řekl Zistalmu. „Doufal jsem, že bychom nějaké informace mohli dostat ze starší kapitánky Ziindy, ale ta má ústa zavřená stejně jako všichni ostatní.“

„Ziinda?“

„Starší kapitánka Irizi'in'daro,“ vysvětlil Zistalmu. „Předtím byla Xodlak'in'daro. Její přeosvojení k Iriziům proběhlo před třemi dny.“

„Ach,“ přikývl Thurfian. Vzpomínal si, že četl, že starší kapitánka Lakinda u Hoximu velela xodlackým silám, ale netušil, že ji Iriziové té rodině vyfoukli. „Máte zajímavý přístup k získávání informací.“

„Děkuji,“ uklonil se Zistalmu. „Novopečená příslušnice jedné z Devíti, velmi rodinně založená žena, hrdá, nadšená a velmi ochotná. Za pokus to stálo.“

„Ale nevyšlo to?“

„Jak jsem řekl, má ústa zavřená.“ Zistalmu opět pokrčil rameny. „Ale i tak je to vynikající důstojnice. Stálo za to získat ji do rodiny.“

„To její záznam naznačuje,“ souhlasil Thurfian. Ale věděl, že získat někoho od svých spojenců může být ošidné. Kdyby se xodlacký patriarcha cítil uražen Ziindiným přeosvojením, vztahy mezi nimi a Irizii by mohly ochladnout.